

"Mă mișc între Dumnezeu și neamul meu" (Petrețuțen)

Curierul ARMATEI

www.curierul.forter.ro

Anul VII nr. 19 (183) • 14 octombrie 2005 • 12 pagini • 50 bani

GHEPARD -ul ...peste tot!

Fără îndoială că exercițiul DEMEX '05 a fost un examen. Un examen care și-a atins obiectivele propuse. A evidențiat posibilitățile creării unei structuri flexibile puternice cu mobilitate ridicată, aptă să ducă, atât acțiuni de luptă ofensive, cât și de apărare la nivelul standardelor NATO. Totodată, a scos în evidență performanțele blindatelor aflate în dotarea unor unități. „Piesele grele” ale acestui amplu și extrem de dinamic exercițiu – MLI 84 M, TR-85 MI, TAB-Zimbru, sistemul autopropulsat a.a. GHEPARD au fost expuse invitaților și jurnaliștilor prezenți, în cadrul unei expoziții de tehnică militară.

Ne-am oprit la standul de prezentare al sistemului autopropulsat a.a. GHEPARD și am consensat relațiile comandantului divizionului, dl locotenent-

colonel Dorel MIRON.

- A fost DEMEX 05 un examen pentru luptătorii anti-aerieni de pe „GHEPARD”?

- Sistemul anti-aerian autopropulsat „GHEPARD” a participat pentru prima dată la o aplicație integrată a forțelor terestre. Din acest punct de vedere, da, așa spune că a fost un examen. Unul trecut cu succes. Tehnica de luptă s-a comportat așa cum ne așteptam, admirabil. La fel și personalul divizionului. (pag.6)

ACTUALITATE

FRAȚI ȘI CAMARAZI DE ARME

“În prietenie există un singur suflet ce locuiește în două trupuri” Aristotel

Natura umană, prin sentimentele pe care le implică în modul de viață al “scorpionilor roșii” aflați în teatrul de operații din Afganistan dar și cei din Irak, dezvăluie, în fiecare dintre ei, rezerva sensibilă a afecțiunilor către cei dragi de acasă, pe care în mod normal nu o lăsa să se vadă atunci când erau în mijlocul lămpii.

KAKI 100%

“JDERII” de la Cineu

A fi comandantul unei companii de infanterie, nu e un lucru ușor. Și aceasta se întâmplă mai ales, atunci când ai gradul de locotenent și primești în dotarea subunității tehnica modernizată cu care participi la un exercițiu de amploare deosebită, așa cum a fost DEMEX 05. Locotenentul Daniel DURCHI este comandantul Companiei a II-a din componența Batalionului 280 Infanterie. A fost numit de curând la comanda subunității respective. A înțeles destul de repede faptul că, între pluton și companie, responsabilitatea e diferită. Și, ca atare, s-a apucat de treabă.

UNIVERS SPIRITUAL

Ion D. Sirbu

Între pedagogie și “prostia socială”

Pedagogia, școala în general, are menirea să stopeze agresivitatea și creșterea în volum a “prostiei sociale”. Această din urmă, “decuplează” inteligențele active, sugrumă critica de jos și încurajează selecția non-valoriilor. “Prostia socială” are propria-i elită, structurată pe măsură ce “turma se alcătuiește: măgarul își ia doctoratul și devine gânditor, căniții își iau licența în drept, primesc pistoale și dreptul de a se considera lupi: lupi geto-daci.

Limba devine limbaj și limbajul lătrătură. Aplauzele și uralele înlocuiesc opinia publică și liberul arbitru”.

LECȚIA DE ISTORIE

Rovine

Două bătălii și un singur an. Un loc identificat până în prezent de către istoriografia românească. O victorie urmată de un deznădămint împrevizibil. Toate la un loc înscăună ROVINE - 1955.

Pagina 10

GENA APĂRĂRII

“Scorpionii roșii” renovează o școală din județul Dolj

“Scorpionii roșii” care acționează în teatrul de operații din Afghanistan au fost mereu aproape de cei de acasă, au fost la curent cu dezastrelle petrecute în lunile august și septembrie și cu suferința la care sunt supuși cetățenii din mediul rural al Olteniei-mamă, mai ales acum, când iarna este la doar câteva zile departare. (pag.7)

ACTUALITATEA PE SCURT

●AFGHANISTAN: Captură de hașis. Militarii afgani și o echipă de însoțire a armatei române (ROETT) au capturat, miercuri, 5 octombrie, în timpul unei misiuni din provincia Paktia peste trei tone de hașis și o cantitate de armament, conform unor surse militare internaționale. Operațiunea s-a desfășurat într-o zonă ostilă a provinciei, la descenderă participând 260 de militari afgani, 15 militari români (din echipa ROETT, care au rolul de instructori ai armatei afgane) și doi militari americani. Echipa ROETT (Romania Embedded Training Team) aparține armatei române și are misiunea de a ajuta armata afgană în procesul de constituire și operationalizare, în cadrul operațiunii Enduring Freedom. Echipa, o structură complexă, unică în armata română, se află de șase luni în teatru de operațiuni din Afganistan și a executat, până în prezent, peste 200 de misiuni, în colaborare cu militarii afgani și cu militarii din Divizia 82 Aeroperuța a SUA. ●**ERITREEA: Misiunea ONU nu mai survolează teritoriul Eritreei.** Guvernul statului Eritreea a interzis survolarea teritoriului său de către elicopterele Misiunii ONU în Etiopia și Eritreea (MINUEE), ceea ce a provocat reținerea de urgență a Consiliului de Securitate, care a condamnat această decizie, relatează AFP. Decizia a adoptat o declarație în care a cerut Guvernului de la Asmara să revină asupra deciziei, ce contravine rezoluției 1312 prin care a fost creată MINUEE, în 2000. ●**BOSNIA: 20.000 de persoane implicate la Srebrenița.** Guvernul sârb bosniac a anunțat că a întocmit o listă cu numele a 19.473 de militari și polițiști sârbi bosniaci care au acționat în regiunea Srebrenița în timpul masacrării a circa 8.000 de musulmani, în 1995, relatează AFP. Lista va fi înmănată Curții de Stat Bosniace pentru crime de război. Numele persoanelor respective nu vor fi făcute publice, pentru a se asigura buna desfășurare a anchetelor, urmăririlor penale și a eventualelor condamnări. ●**BULGARIA: Se sporesc măsurile antiteroriste.** Guvernul bulgar va stabili, până în luna decembrie, un pachet de măsuri vizând sporirea securității, pentru a preveni posibile amenințări teroriste din această țară, informează site-ul novinite.com. ●**AFGHANISTAN: Comandament ONU al forțelor străine.** Președintele afgan, Hamid Karzai, s-a pronunțat la Paris, pentru un "comandament unit" al forțelor militare străine din Afganistan, în condițiile în care Franța dorește menținerea unor comandamente separate, relatează AFP. Unii membri ai NATO sunt îngrijorați de o eventuală modificare a mandatului ISAF, care în prezent are drept misiune menținerea păcii, și au o transformare într-o forță de luptă, pe fondul speculațiilor cu privire la posibila reducere a efectivelor militare americane din Afganistan. ●**IRAN: Controlul nuclear în mâna armatei.** Noul președinte iranian, Mahmud Ahmadinejad, a plasat programul nuclear sub controlul armatei, contrazicând declarațiile conform cărora este vorba de activități civile, susține o formațiune distentă, citată de Washington Times în ediția electronică. ●**SUA Echipamente din Corea de Sud sunt perimate.** Echipamente de care dispun forțele americane din Corea de Sud s-au deteriorat puternic în ultimul an, astfel încât ar putea înlocuiți în cazul unei state nord-coreean sau a altor conflicte în zona Pacificului, relatează The Washington Post, în ediția online. Problemele se referă la defectarea motoarelor și a instalațiilor de transmisie la vehiculele militare și la fisurarea țevilor armelor de foc. Astfel, pentru reparație în funcțiune a vehiculelor blindate este nevoie de peste 1.000 de ore de întreținere. ■ (D.A.)

55 de ani sub cupola parașutei

Personalul Batalionului 60 Parașuști "Boteni-Otopeni" din Brașov, va aniversa la 1 noiembrie 55 de ani de existență. Cu acest prilej, la sediul unității va avea loc festivitatea de sărbătorire a acestui emoționant eveniment din viața acestor tinerari ai cerului.

Programul activității ce se desfășoară cu acest prilej încheie la ora 10:00 cu primirea invitațiilor și cuprinde, de la ora 11.30, desfășurarea ceremoniei militare și religioasă, urmată la ora 12.30 de prezentarea unor aspecte din pregătirea specifică parașuștilor și vizitarea unității.

Sărbătoarea acestei zile se va încheia cu un dîneu festiv la care vor participa invitații și personalul batalionului.

REPERE ISTORICE

1 noiembrie 1951 - În baza ordinului ministrului forțelor armate nr.

EXPOMIL la a IV-a ediție

Cea de a IV-a ediție a Expoziției Internaționale de Tehnică Militară EXPOMIL 2005 va avea loc în perioada 20-23 octombrie a.c. în incinta Complexului Comercial ROMEXPO. Evenimentul, organizat de Ministerul Economiei și Comerțului va contribui la dezvoltarea cooperării cu firme de prestigiu în domeniul industriei de apărare și va stimula interesul unor potențiali parteneri din diverse țări, pentru cucerirea gamei și performanțelor echipamentelor de apărare fabricate în România.

În perioada 20-23 octombrie, expoziția poate fi vizitată între orele 10:00-18:00, informații suplimentare pot fi obținute accesând www.w.expomil.ro.

Misiune îndeplinită

Militarii companiei de infanterie din Batalionul 26 Infanterie "Negușe Bașaroi" care au participat la misiunea UNAMI I - Forța de Protecție a Misiunii de Asistență ONU din Irak - au venit în țară, marți 04 octombrie, pe aeroportul "Mihail Kogălniceanu". Pe durata celor șase luni ale misiunii, cei 100 de infanteriști craioveni comandați de cpt. Cătălin GIURGIU s-au aflat sub comanda britanică în Zona Baashra și au îndeplinit misiuni pentru asigurarea securității demitarilor ONU.

Aliți pe aeroportul "Mihail Kogălniceanu" cât și în Craiova, infanteriștii misiunii UNAMI I au fost întâmpinați de comandantul Brigăzii 21 U.S., dl. col. dr. Virgil BALĂCEANU care a felicitat pentru misiune îndeplinită, le-a urat "bun venit" adresându-le salutul "SEMPER GLORIOSI!".

Căc oltieni sunt oameni puternici și au un dezvoltat simț al umorului și toată lumea. Pe platoaui unități, miercuri 05.10 a.c., în acordurile inegalabile piese populare "M-a făcut mama oțel", militarii au fost primiți și îmbrățișați cu toată dragostea de pariți,

Scorpionii Negri la aproape două luni de misiune în teatrul de operații din Irak

La aproape două luni de la prelucrarea misiunilor în aria de responsabilitate "BRAVO", militarii Batalionului 20 Infanterie IRAK au executat peste 300 de misiuni primite de la Brigada Italiana "Ariete".

Aceste misiuni au avut un grad ridicat de risc și dificultate întrucât situația în aria de responsabilitate a batalionului este evaluată ca fiind instabilă.

S-au executat misiuni obișnuite unui teatru de operații: patrulare în aria de responsabilitate pe principalele căi de comunicații, pază complexă Mitica, acțiuni CIMIC, dar și însoțirea de convoaie care tranzitează aria de responsabilitate a Scorpionilor Negri.

Pentru a îndeplini în cele mai bune condiții misiunea primită de la Brigada Italiana "Ariete", de asigurare a libertății de mișcare a convoiului în aria de responsabilitate a "Scorpionilor Negri", s-au format două escorte care s-au deplasat în două puncte stabilite, de unde au prelat de la militarii italieni responsabilitatea securității convoiului pe care au condus-o până la ieșirea din aria de responsabilitate.

Coloana escortată de militarii Batalionului 20 Infanterie era formată din autocare cu studenți ai Academiei de Poliție Irakiene care traversau aria de responsabilitate a "Scorpionilor Negri".

Tot în această perioadă, militarii Batalionului 20 Infanterie Irak au continuat misiunile CIMIC foarte importante pentru autoritățile locale și populația irakiană, în provincia Dhi Qar. În această direcție, ofițerul responsabil în domeniul cooperării

00123299 a luat ființă Batalionul 1 Parașuști la Tecuci. 1951 - Batalionul 1 Parașuști a fost dislocat la Brașov. 01.10.1952 - Batalionul 1 Parașuști a fost transformat în regiment de parașuști. 02.10.1954 - Unitatea a primit Drapelul de luptă. 21.10.1974 - Unitatea a primit denumirea onorifică: Regimentul 60 Parașuști "Băneasa Otopeni". Decembrie 1989 - Regimentul 60 Parașuști "Băneasa - Otopeni" a contribuit la victoria Revoluției române. 1990 - Regimentul 60 Parașuști "Băneasa - Otopeni" s-a transformat în Batalionul 60 Parașuști "Băneasa Otopeni". 15 August 1996 - Unitatea a primit noul drapel de luptă al unității. 23.08.2004 - Cu ocazia împlinirii a 60 de ani de la participarea parașuștilor români la luptele din nordul Capitalei, Drapelul de luptă Batalionului 60 Parașuști "Băneasa Otopeni", a fost decorat pentru rezultate deosebite în pregătirea pentru luptă, cu Ordinul Național "Serviciul Credincios" în grad de cavaler cu însemn pentru militari. Personalul redacției "Curierul Armatei" adresează personalului Batalionului 60 Parașuști "Boteni-Otopeni" mulți salutații, putere de muncă și îndepărtarea tuturor dorințelor!

La mulți ani!

soți, rude și prieteni, camarazi. Emoțiile reveredii cu cei dragi au fost fusp de mari, însă pentru sg.maj. Mihai COTEĂ acest moment va rămâne unic. Ei și-a înțuit pentru prima oară în brațe fetița, pe Elena - Alexandra în vârstă de două luni.

În perioada următoare pentru militarii companiei urmează o binemeritată perioadă de relaxare urmând ca ceremonia de primire să aibă loc luna viitoare când și ceilalți militari ai batalionului își vor încheia misiunea în Afganistan.

În prezent la Baashra, locul militarilor craioveni, în misiunile UNAMI, a fost luat de o companie de vânători de munte din Batalionul 30 Vânători de Munte comandată de cpt. Vasile CĂVEANU.

Spotal - Finala pe Ministerul Apărării Naționale a Campionatului de Pentaton Militar

Finala pe Ministerul Apărării Naționale a Campionatului de Pentaton Militar se desfășoară în perioada 10-17 octombrie a.c. și este găzduită de Academia Forțelor Terestre din Sibiu.

Ou o prezență constantă la acest tip de competiție, C.I.A.Tr. participă în acest an cu un lot alcătuit din 7 sportivi militari condus de mr. Lucian STRIOIE - ofițerul cu educația fizică la Comandamentul C.I.A.Tr. Concurerții noștri sunt foarte ambițioși și optimiști. Înainte de plecarea la Sibiu, șefii lotului ne-a declarat că atât ei cât și membrii companiei ai lotului sunt hotărâți să ocupe locul 1. "Nivelul de pregătire, experiența și căștigurile obținute la antrenamente ne îndreptătesc să aspirăm la realizarea locului 1." În ceea ce ne privește, le urăm succes și sntem alături de ei

Maior Emanuel BĂRBULESCU

militari-civili, Căpitanul Sorin VARTOLOMEI a demarat un număr de unsprezece proiecte, în diferite localități din aria de responsabilitate a "Scorpionilor Negri" dintre care menționăm: reconstrucția unui pod, o rețea de apă și canalizare în orașul Suq Ash Shuyukh, reabilitarea unui drum și a unor stații de apă în orașele Al Chababish-Al și Al Hammar, precum și multe alte proiecte aflate în acest moment într-un stadiu de propunere a autorităților locale irakiene.

"Militarii români pe timpul desfășurării acestor misiuni au redescoperit adevărul elementare precum: oamenii indiferenți de naționalitate, religie, nivel de cultură, oameni care iubesc și apreciază libertatea și democrația, a căror nevroză și necesități sunt aceleași - condiții de locuit, mâncare, apă, servicii sanitare și nu în ultimul rând religia care joacă un mare rol în viața lor de zi cu zi.

Aceiași militarii români au descoperit că dintre toate forțele aflate în Teatrul de Operații din Irak, românii sunt cei mai apreciați de către populația civilă și autoritățile locale din zonă, datorită comportamentului lor bazat pe respectul tradițiilor musulmane, al sincerității relațiilor prin înțelegerea problemelor care se confruntă și a dificultăților lor de rezolvare."

Pe tot parcursul desfășurării misiunilor "Scorpionii Negri" au dovedit profesionalism făcând ca misiunile executate să se încheie cu succes.

Căpitan Florin Spătacean spatacean1975@yahoo.com

ABONAMENTE LA "CURIERUL ARMATEI" Un abonament anual este în valoare de 50 lei și este plătit prin depunerea în contul U.M. 05624 București NR 257 IBAN RO 5265 2505 0260 161. Informații suplimentare și cu abonamente: "Monografia București" abonații: mib@co.ro. Pentru a fi luat în evidență un abonament în România, este necesară prezentarea a două fotografii, după depunerea banilor și urmărirea adresei către șeful U.M. 05624. În cazurile în care se solicită abonamentul de abonamente în străinătate, precum și suma depusă. La adresa sa va avea în vedere cu ocazia de plata abonamentului și a tuturor facturilor.	ISSN 1582-1269 B 64405 C 20 / 2005	Redactori Uzcl. Ion Popoieș int.0307 Secretor de redacție int.0507	Redactori Uzcl. Dragoș Anghelache Mr. Emanuel Bărbulescu Mr. Gabriel Pătrașcu Cristina Florin int.0156	Secretariat tehnic de redacție Serg.maj. Radu Ștefănescu (expedite) int. 0135 Marilena Olteanu (telefonare) int. 0112 Gabriela Teodorescu (procesare text) int. 0112 Daniela Dumitragu (corector) int. 0743	Tipografia U.M.09214 Tipografi M.m. Marian Fridelean Tomra Barbu int. 0189
		COPYRIGHT: Este autorizată orice reproducere, fără a plăti taxe, cu condiția indicării cu exactitate a numărului și a datei apariției publicației.			

FRATII SI CAMARAZI DE ARME

"In prietenie există un singur suflet ce locuiește în două trupuri"
Arștet

Natura umană, prin sentimentele pe care le implică în modul de viață al "scorpionilor roșii" aflați în teatru de operații din Afganistan dar și cei din Irak, dezvoltă în fiecare dintre ei rezerva sensibilă a afecțiunii către cei dragi de acasă, pe care în mod normal nu o lăsașe să vadă atunci când erau în mijlocul familiei.

Uneori, la câte un militar, poți observa câte o privire lungă, apăsătoare, aparent rece, trimisă departe... Poți găsi cu ușurință că, undeva, la capătul privirii imaginea, cineva îi zâmbeste cald în sufletul pricinii există o viață de îngrijorare. Răspunsul, pe accesele care accesibile, are efect de trestie. Este o undă telepatică care menține trează ideea că de acolo, de departe, este alături de ei, poate că este mai aproape decât crede. Altfel, oboseala nu lasă imagini decât câteva umbre neuniforme, și atunci refugiumi se regăsește printre cei apropiați, de lângă ține: camarazii de armă.

Cine sunt de fapt camarazii de armă? Sunt cei de lângă tine, cei lângă care dormi, cei cu care stai la masă, aceștia cu care mergi la instrucție, sau în cazul nostru pleci în misiune. Sunt cei cu care îți împărtășești tot ceea ce ai pe suflet, bucurii, necazuri, pentru că ei sunt singurii care în orice moment sunt lângă tine. Sunt cei care ai încredere pentru că nu te vor trăda niciodată.

În ultimii ani, misiunile internaționale la care scorpionii roșii au participat - nu au fost puține - au constituit momente unde a avut loc o legătură care mai trăiește prietenii, unde trăirile cele mai profunde au devenit subiecte comune și unde dorul de casă nu a putut fi înlocuit decât de altul, dorul de familie și de copil. Nu există decalaj de cameră, niciieri sentimente de prietenie, de camaraderie nu ar trebui să prospere atât de mult ca pe timpul misiunilor internaționale. De fapt, prietenia, camaraderia sunt reprezentate prin câteva sentimente puternice care sunt în concordanță și anume dragostea și afecțiunea, siguranța și bucuria. Iată această camaraderie poate fi înecată, și de cele mai multe ori așa se întâmplă, prin capacitatea de a avea încredere în aproapeși lui, în devotamentul, discreția și răbdarea lui.

Sub uniformă de militar, dincolo de dăruirea și lângă traseele oferite de destin, inimă rămâne mereu cu un pas înainte voinei. Când prietenul îți este la greu cu aiți, când un altele te ajută în mulțumiri, dar când un camarad sau în frate de sânge este la anghelie, îți dat viața pentru el. Desi viața este imprezvizibilă, iar destinul de cele mai multe ori justifică unele din acțiunile noastre, constituie întotdeauna un privilegiu să poți să alegi și să ai lângă tine, un camarad, un prieten sau chiar un membru al familiei. În lucrul extraordinar mai ales atunci când ești la mii de kilometri distanță de tot ceea ce înseamnă viața te: părinți, copii, soție, frați, prieteni. Cele mai ferece cazuri sunt când, acolo departe, poți să ai lângă tine un frate pentru că dacă pricinul mâine îți poate fi dusman, iar poimaine iar prieten, fratele îți va rămâne întotdeauna frate.

Este și cazul ferecei al câtorva "scorpionii roșii" care, aici în Afganistan, au năma extraordinari camarazi dar îi au și pe frații lor. Au astfel sarea de a fi unul lângă altul, și de a se sprijini nu numai asupra în amburlor dar și aici unde ajutoarele celui de lângă tine, protecția lui, sunt lucrurile cele mai de preț. Știind că fratele lui este lângă el, depărtarea de casă pară nu mai este atât de apăsătoare, kilometri pară nu mai sunt atât de

mulți, iar ei sunt mai uniți și mai apropiați ca niciodată.

Nu este prima oară când se întâmplă acest lucru, deja pentru militari Batalionul 26 Infanterie "Neago Barasab" a devenit ceva obișnuit, dar este prima dată când s-a simțit nevoia să se evidențieze acest fapt datorită numărului neobișnuit de perechi de frați aflați în același timp în misiune.

Cu și în alte misiuni, ei au înțeles să fie împreună și la bine și la rău, cu toate că în câteva cazuri cei sunt implicați în misiuni diferite. Depărtați însă, și unește și mai mult făcânduși și se ajute unul pe celalalt. Între frați dar și între camarazi, cavalerii celei mai dese folosite în relațiile dintre oameni, "al meu" și "al tău", nu există. Pentru ei există doar "al nostru". Frații Vasile și Sorin SANDA sunt unul din cazurile ferece pentru că amândoi sunt participanți la aceeași misiune aici în Kabul, Afganistan. "Faptul că fratele meu este aici cu mine mă îngrijorează și mă

bucură în același timp. Depărtarea de casa și dorul de familie, rude și prieteni este mai ușor de suportat știind puțin pe el și aici cu mine" ne destăie Sorin SANDA în discula purtat cu el. Sub SANDA înmă și un să evidențieze ai aspect și anume acela că "pentru familie este evident mai greu știindu-ne pe amândoi departe de casă, având în vedere și faptul că suntem singurii copii, însă în același timp este și o mândrie pentru părinți".

Frații Ion și Constantin PURCARU sunt un alt exemplu. Amândoi s-au născut în familia pentru un venit în misiune, pentru a face datoria față de țară. Maiorul Ion PURCARU ne vorbește despre relația cu fratele său mai mic ca despre unul din lucrurile cele mai importante din viața sa. "Din momentul când fratele meu mai mic pleacă în misiune și până se întoarce pentru mine timpul pară că și în loc

Revina la viața noastră când văd că patrula din care face parte intră pe poarta camerei", Constantin, sau Renus cum îi zic camarazii, care se fratele lui exagerează puțin, că doar nu mi este copil și poate să-și aibă singur de grijă. "Așa a fost întotdeauna, a avut nece grâu de mine. Fierarea mea este că nevestele noastre sunt erome, pentru că ele sunt nevoite să se singur grăie de case, de copii și pe deasupra se mai gândește și la noi".

Ca și cu mai alți de pretutindeni sunt și frații Silviu și Aurel PÎNGO, Claudiu și Daniel SMIT, Gheorghe și Marian GRIGORIE, Vasile și Aurel FRÎRU, Florin și Gian VLAD, Mircea GEAMĂNU și fratele sau Alin GEAMĂNU.

În total, în rândul "Scorpionilor Roșii" din Afganistan, sunt nu mai puțin de 7 perechi de frați și copii de sânge, dar și frați întru armă pentru că se pot bizui unul pe celălalt atât în viața dar și atunci când se află în misiune, adică exact atunci când pericolul este mai mare, atunci când fiecare dintre noi avem cel mai mare nevoie de un ajutor.

Inedut nu se termină aici, pentru că tot în același detașament mai sunt trei situații deosebite. Este cazul fraților care nu au avut posibilitatea să fie împreună în aceeași misiune pentru că unul dintre ei se află în acest moment în Afganistan, iar celălalt în Irak, în cadrul unei alte subunități a Batalionului 26 infanterie "Neago Barasab" care desfașoară o misiune internațională de maximă importanță. Plutonierul Florus SAS II are pe fratele său Mihai SAS în Irak, Mircea GEAMĂNU din Afganistan este legătură între fratele său și fratele său GEAMĂNU care este tot în Irak, iar Valentin BALĂȘA are un copil, cei doi frați în Irak, pe Radu și Mihail BALĂȘA.

Înbrăcănd haina militană, dar și fără ea, acești frați, acești camarazi de armă sunt în misiune și în țările care sunt mai puțin: frate, coleg, prieten, și în orăle misiuni vor mai participa, va deveni și va dovedi de tot atatea ori favorabil, așa cum s-a destul și până acum, împreună în familie, împreună la armă.

A avea un camarad este o distinge și este o mare încredere, vântării din viața unui om. A avea un frate, un bun prieten, poate de cele mai multe ori înseamnă mai mult decât a avea bani, faimă sau familie. Lumea, cea plină de necazuri, dureri, păcate este de unul este singi singur. Un frate, un camarad, un prieten în viața ta este un lucru care îți oferă un sens, care îți poate întinace. El alina jădărie din necazurile tale și îți dublează în intensitate bucuriile.

Maior Renato NADOLU
renato1@yahoo.com

Liderii de azi

"Decet imperatores stantem mori"
"Un imparat trebuie sa moara în piciora"

de Ștefan

Îmi aduc aminte, de cele mai multe ori cu plăcere, de aici petrecuți în liceul militar și în școala militară, când tinerii fiind încercam să păstrăm tainele meseriei care ulterior avea să fie marșare pentru toată viața. Au fost ani frumoși, eram cu toții la vârsta când imaginația lucrează, când totul este posibil, când setea de cunoaștere îți punea amprenta asupra comportamentului nostru. Am avut, în cele mai multe cazuri, educatori buni, devotați meseriei, oameni care pentru cei mai mulți dintre noi au constituit modele în viață. Profesori, diriginți, comandanți de plutoane, companii, oameni care încercau să învețe în noi dragostea pentru această meserie, meserie care cei mai mulți dintre noi o facem din plăcere și nu pentru bani. Comandanții de plutoane și de companii erau cei care ne modelau, cei care ne învățau să mergem, să mănâncăm o armă, să comandăm o subunitate în câmp tactic și nu numai, într-un cuvânt ei reprezentau un factor indispensabil formării noastre profesionale. Mai tarziu am fost și noi în situația lor când am avut sub obledura noastră tineri vârstare, pe care am încercat la rândul nostru să le dăm și o altă viață deosebită.

Aziu au trecut și pot să spun că într-o unitate militară, cum este Batalionul 26 infanterie "Neago Barasab", un rol deosebit în tot ceea ce înseamnă activitatea militară dar și în planul uman, îl au comandanții de companie. Atunci când o astfel de unitate participă și la misiuni internaționale, rolul acestora crește și mai mult. Pentru că ei au responsabilitatea a tot ceea ce înseamnă, omul, pregătirea misiunilor, executarea lor, activitățile de recuperare, asigurarea a tot ceea ce este necesar militarilor din subordine pentru că acesta să ai până aced un singur gând: îndeplinirea misiunii.

Aici, în Afganistan, mi-au fost confirmate încă o dată părțile mele în ceea ce privește rolul acestor oameni, comandanții de companii, în buna desfășurare a activităților militare, mai ales în acest gen de activități, când un astfel de om, poate să duca la succesul sau insuccesul unei misiuni.

Câteva sute de militari sunt conduși de 4 comandanți de companii și să nu credeți că este un lucru ușor. În același timp ei trebuie să mențină tehnica operativă și să planifice oamânii în misiuni, să-i conducă pe timpul când aceștia se află în misiuni, să le asigure hrana, etc. Ei sunt singurii responsabili de tot ceea ce se întâmplă în subunitatea lor în fața comandantului și un unită și și garantează că este o responsabilitate incensă.

Cpt. Mihai CĂȚA, cpt. Mircea BUMBAC, cpt. Silviu IORDAN și cpt.(US) Noel ZARCA sunt cei 4 care au această imensă responsabi-

Avansare în teatru de operații

Luni 03 octombrie a.c. doi militari aparținând Batalionul 20 Infanterie IRAK au trăit un moment de mare intensitate, avansarea în gradul umilor. Comandantul "Scorpionilor Negri", locotenent-colonel Ioan NICOLAE le-a înmănat într-un cadru festiv gradele de plutonier, sergent-major și Marius GABRIEL MIHAL.

Avansarea în grad după cum știm cu toți reșpinți pentru fiecare dintre noi o recunoaștere a valorii și carității omului, cu atât mai mult cu cât se desfășoară într-un asemenea loc și în condițiile totale diferite, specifice unui Teatru de Operații.

După ce noile grade de plutonier au luat locul celor de sergent major-leo am solicitat primele impresii celor doi militari. Astfel am aflat că donalul plutonier Gheorghe PUIU s-a născut pe data de 2 februarie 1969 în localitatea Braloștia, județul Dolj și este unul dintre cei mai vechii militari ai Batalionul 20 Infanterie. În anul 2000 era cadru în postul Regiment 26 Infanterie despre care putem spune că este precesorilor "Scorpionilor Negri".

Începând cu anul 2001 a urmat cursurile Școlii de Subofitieri de Infanterie de la Făgăras, filiera indirectă, ajungând în final în anul 2001 după o trecere de câteva luni pe la Bistrita, la Batalionul 20 Infanterie. Are o experiență bogată în teatrele de operații și participând în două misiuni internaționale în Bosnia, în anul 1997 și 2000.

A fost avansat la termen în gradul umilor și mi-a declarat că emoția a fost și în momentul deosebit de mare în cadrul teatrului de operații. "Mulțumesc colegilor mei că numai prin sprințuri, spiritul de echipă și numai cu ajutorul lor am apucat ziua avansării la gradul de plutonier. Mulțumesc de asemenea și familiei mele soției și copilului, pentru sprințul și suportul moral acordat de a participa la a treia misiune internațională într-un teatru de operații".

Despre donal plutonier Marius Gabriel MIHAL am aflat că s-a născut pe data de 16 iunie 1968 în Craiova, iar din anul 1991 a intrat în viața militară ca militar angajat pe bază de contract la Batalionul 26 Transilvanian, până în anul 2001 când a urmat cursurile Școlii de Subofitieri de Infanterie de la Sibiu, filiera indirectă. După absolvirea acestora a fost repartizat la Compania Transilvaniană a Brigăzii 2 Infanterie Ușoară "Rovine".

Am mai aflat că are o experiență omni misiunilor internaționale efectuate în anul 1998 în Bosnia și în anul 2002 în Afganistan.

La fel ca și plutonierul PUIU, plutonierul Marius MIHAL mi-a declarat că "avansarea în gradul umilor este o oportunitate în viața fiecărui militar. Mulțumesc colegilor din platonul de transmisioni, celor din compania mea, conducerii Batalionului 20 Infanterie și în ultimul rând conducerii Brigăzii 2 Infanterie Ușoară "Rovine".

Căpitan Florin SPĂȚĂCEAN
lorinspatacean1976@yahoo.com

tate pe umierii lor. Comandantul lor, lt.col. Gabriel TOMA spune că "om cei mai buni comandanți de companii, am cea mai mare încredere în ei, sunt loiali acestor unități fac o treabă excelentă și pentru aceasta le mulțumesc". Cuvintele simple, dar care exprimă tot un respect.

În am putut urmări pe toți în aceste luni de misiune și pot să spun despre comandantul lor că nu greșeste cu nimic când afirmă aceste lucruri. Într-o discuție prin telefon am comandat subunitățile dovedesc o maturitate aparent nefirească pentru vârsta lor.

Dar poate cei mai mulțumii sunt militari din subordinea lor. Cele câteva sute de oameni, a căror viață este organizată și controlată de cei "4", "Scorpionii Roșii" și "Dragonii" americani s-au pus cu sâni comandanți de oameni pe prima misiune internațională și credem că imi va fi destul de greu aici, însă după o săptămână n-am convins că nu este așa. Nu am nevoie să-mi bat capul cu nimic, mă gândește numai cum să-mi îndeplinesc misiunile încredințate de timpul misiunilor de care particip și asta pentru că am un foarte bun comandant de companie. Se gândește la tot." mi se destăiea un "Scorpion".

Între-avare așa este. Se gândește la tot, se consultă în permanență cu comandanții de plutoane, care practic sunt mâinile lor, vocca lor. Ei sunt aceia care, fără să fie "împărăți", au înțeles că în viața de misiune trebuie să ai, sau să rămâni la post și să-și îndeplinească datoria până în ultima clipă.

Poate sunt cuvinte mari, dar numai cine nu a fost niciodată comandant de companie poate să gândească altfel. Într-un spus, cpt. Marius BUMBAC, care se gândește cu desigur rolul și misiunea lor, despre faptul că după comandantul batalionului sunt cei mai importanți oameni în misiune și în ceea ce privește datoria. Răspunsul lui a fost pe măsură: "Am știu întotdeauna că se aștepta ferece mult de la noi. Din această cauză, am încercat în permanență să fac tot ce mi stă în putință și să nu înelștăreț în viață. Într-un spus, eu și colegii mei am fost în misiune și fără încrederea pe care mi-am acordat-o, și sper că până acum nu le-am înșelat-o".

Sunt doar patru și au în subordinea sute de militari, sute de oameni, sute de personalități diferite pe care trebuie să-i aduce în punctul de vedere tot realizez sinergia. Rolul lor este foarte important și au dovedit acest lucru în cadrul acestei misiuni internaționale. Și trebuie să știe că sunt în subordinea lor așteptă de la ei semnalul care să-i conducă la succes; succesul care pentru scorpionii roșii a devenit ceva obișnuit, fără de care acest batalion nu poate exista.

Maior Renato NADOLU
renato1@yahoo.com

"JDERII" de la Cincu

Nu îi vom regăsi în paginile romanului omenim al lui Mihail Sadoveanu. Oricând, însă, pot deveni eroii unui roman de actualitate având ca subiect principal, mașina de luptă a infanteriei, "Jderul".

Am încredere în "Jderi"

A fi comandantul unei companii de infanterie, nu e un lucru ușor. Și aceasta se întâmplă mai ales, atunci când ai gradul de locotenent și primești în dotarea subunității tehnica modernizată cu care participi la un exercițiu de o amploare deosebită, așa cum

a fost DEMEX 05. Locotenentul Daniel DURCHII este comandantul Companiei a II-a din componența Batalionului 280 Infanterie. E a fost numit de curând la comanda subunității respective. A înțeles destul de repede faptul că, între pluton și companie, responsabilitatea e diferită. Și, ca atare, s-a apucat de treabă. A luat în primire mașinile de luptă ale infanteriei ("Jderul") și a trecut la instruirea personalului. Totul s-a făcut într-o perioadă redusă de timp. În timp ce se afla cu compania în poligonul Mălina, la trageri, a trebuit să sisteze activitatea și să plece în ajutorul celor loviți de furia apelor. Au fost zi și noapte alături de acei năpâstuiți la sorții. La terminarea misiunii, s-au întors acolo unde plecaseră, adică, lângă "Jderi", în poligon, pentru a continua ceea ce începuseră. Timpul se scurgea pe nesimțite, iar DEMEX 05, bătea la ușă. A sosit și vremea plecării la Cincu. A trebuit să pregătească compania pentru deplasare. Au urmat: imbarcarea mașinilor de luptă pe platforme feroviare, transportul acestora, masinarea la Voia, debarcarea tehnicii și executarea marșului cu toată compania de "Jderi". În poligon, au mai fost și alte probleme cu care comandantul companiei de "Jderi" s-a confruntat. Iar, tehnica nu se mișcă fără oameni care trebuiau cazați și hrăniți. Au început antrenamentele care nu au fost ușoare, iar timpul le-a fost potrivnic. Plouie, frig, moștră. Toate acestea i-au pus la grea încercare pe locotenentul DURCHII pe se subordonații săi. Acolo, în poligon, aflând lângă un "Jder", îl găsește pe acest ofițer învârtit de toată lumea. (Nu e, de colo, să fii printre puțini comandanți de companie, din armata română, înzestrați cu M.L.I. - 84 M. "Există o mare deosebire între mașina de luptă a infanteriei și transportorul amfibiu blindat. Iar aceasta e dată de fiabilitate, de puterea mult mai mare de foc și de precizia armamentului. Este o onoare pentru mine să comand o asemenea companie. Consider, că la această dată, suntem gata să facem față tuturor misiunilor pe care le vom primi în cadrul acestui exercițiu. Am încredere în «Jderii»". (Imi declară ofițerul.)

Tânăr, dar cu multă experiență

Pe comandantul plutonului 2 din compania a doua, locotenentul Cătălin NIGA îl găsește deja imbarcat la bordul unui "Jder", având câștig pe cap. Tocmai primea raportul comandanților de grupe.

"Am absolvit Academia Forțelor Terestre de la Sibiu în anul 2000. De loc sunt din Bucovina, mai precis, din Suceava. După ce am urmat cursul de bază de la Centrul de Pregătire al Infanteriei de la Făgăraș, am primit repartizarea la Râmnicu Sărat. În anul 2005, unitatea s-a desființat și am primit repartizarea (pentru a doua oară) la

Focșani. Am preluat din mers comanda Plutonului 2. De atunci și până în prezent am făcut instrucție la M.L.I. - uri cu întreg plutonul. Trei săptămâni am stat în poligonul Mălina, unde am executat trageri de luptă și conducere. Am reușit să realizez obiectiv

tiv principal pe care ni l-am propus, coeziunea plutonului. Sunt mulțumit de ceea ce "Jderul" ne oferă și anume sistemul de comunicație care e de ultimă generație, de asemenea și unele instalații speciale ale lui care sunt diferite de cele ale transportorului amfibiu blindat. Pregătirea plutonului și sosirea cu el, aici, la Cincu, a fost o misiune destul de dificilă din cauza faptului că subunitatea a fost fracționată în două. O parte a venit cu tehnica pe calea ferată, iar a doua parte a ajuns aici, pe roți. Am luat măsurile de pregătire a corțurilor unde a fost cazat plutonul. Le-am pregătit din timp, cu folie și prelati. Cu toată ploaia căzută până acum, nu am avut probleme decât la piciorare. O singură nereghe de bocanici pe care o folosesc în fiecare zi, e greu. Călcăm cu ei prin moștră și bălți. Se udson și se încearcă cu noroi. Îi curățăm și apoi îi punem la uscat. A doua zi, dacă sunt uscați, ești un fericit. Dacă nu, se vor ușa în picioare. Acest exercițiu îmi va proba din plin calitățile de comandant pluton "Jderi". Este adevărat că sunt tânăr, dar am avut sansă să particip la multe exerciții. Pentru plutonul 2, Demex 05, până în prezent, a însemnat multă de muncă. De asemenea, s-a făcut pregătire tactică și, mai ales, pregătire radio, intrucut, tehnica radio este nouă și s-a lucrat mai puțin cu ea. Toate funcționează la parametri normali. Acum sunt buni. Vom fi buni și în ziua exercițiilor, îmi spune comandantul plutonului 2.

De ziua lui, în poligon

Să fii stăpânul a 400 de cai putere, nu este deloc ușor, mai ales, când herghelia aceasta de cai putere este aducută într-un singur motor, care asigură mobilitatea "Jderului". Trebuie să fii un as al mașinei. Plutonierul Ciprian JOSAN este mecanic conductor pe o mașină de luptă a infanteriei. A absolvit școala militară în anul 2002, specialitatea auto. A lucrat pe camioane. Cerețele timpului l-au făcut să renunțe la volan și să ajungă la mașină. Profită de o pauză pe care a primit-o și mă apropii de

mașina de luptă, unde îl găsește pe subofițer ieșit, pe jumătate din camera mecanicului conductor. Ștăm de vorbă, și astfel află că: "Pentru mine ziua de astăzi, (19.09.2005) este deosebit de importantă. Este ziua mea de naștere. Sunt bucuros că am posibilitatea să conduc o astfel de mașină de luptă. Am fost foarte încântat, prima dată, când am urcat la bordul ei. Și acum sunt tot la fel de încântat. Este o mașină foarte puternică, nu se dă înapoi de la nimic. Între mine și ea este o comunicare permanentă. Îmi simt vibrațiile prin mașină, unde îl percep trăirea. Vorbesc cu ea, chiar și atunci când motorul este oprit. Să știți că și fierul are viață. Totul e să i-o descoperi. Cu ajutorul ei voi duce grupa imbarcată la bord, acolo unde vom primi misiunea să ajungem. Teama că vom rămâne impotmoliti a dispărut. Cu ajutorul șenilei reușesc să tresc trece tot, fie vase, fie deal, fie balta sau noroi. Colegii să fie siguri de un lucru: «Jderul» și cu mine, la mașină o să-i conduc direct la țintă".

Pumnul de foc al grupului

În locul arhaicele turele pe care vechiul M.L.I. o avea, de această dată, descoperi una nouă, modernizată și înzestrată cu o mare putere de foc. Dispunând de un tun, calibrul 25 mm, o mitralieră de 7,62 mm jumelată cu tunul și de un lansator de rachete antitanc SPIKE, "Jderul", devine de temut în câmpul tactic, cu condiția ca, în turcă, să se alege un operator bine instruit. Caporalul Aurelian ȘIPOPTEANU este angajat la Batalionul 280 Infanterie din anul 2002. A început ca șofer la AG - 9, iar acum este operator la Jder. A mânat acest pumn de foc, cu care să ajute grupa de infanterie, înseamnă o mare responsabilizare pe care caporalul a înțeles-o foarte bine. "A fi operator în turela «Jderului», presupune foarte mult atenție, îndemnare, precizie și mult, foarte mult antrenament (îmi mărturisește caporalul). Este o plăcere să lucrezi cu «Jderul»".

Aparatele de ochire sunt performante, sistemul de încărcare mai are probleme, ca orice mașină nouă. Se mai pot face adaptări, modificări. Am început pregătirea la uzina producătoare, timp de o săptămână. O altă săptămână am fost în poligonul de la Jegălia și cinci săptămâni numai în Mălina unde am executat trageri în diferite condiții și situații. Pot să afirm cu toată convin-

gere că am făcut instrucție seriosă. La început a fost o surpriză, pentru că nu știam ce se întâmplă în momentul în care am executat tragera cu toate cele trei categorii de armament. Am mers la ținte și am văzut efectul. A fost impresionant. "Jderul" dispune de o mare putere de foc aflată în această turelă. Poate să nimerescă foarte mult din tehnica și personalul inamicului. Cred, că le-am demonstrat până acum colegilor mei că pot avea încredere în mine și mai ales în ceea ce pot să fac cu armamentul de pe această turelă. Este pentru prima oară când mă aflu la un exercițiu de o asemenea amploare. Sunt și emoții, dar, mai ales, stresul, care este foarte mare. Sunt atâta ochi ațintiți asupra noastră, încât nu mai poți să faci. Am înțeles care sunt cerințele, și va trebui să răspund exigențelor. Trebuie să demonstrăm că și tehnica militară românească e competitivă cu cea pe care o au alte armate. Și, mai ales, că se poate avea încredere în ea."

Bătrânul și "Jderul"

Plutonierul Neculai IAMANDI este promova anului 1990. Ce-i cinsprezece ani de carieră militară și-au pus amprenta. Aproape, tot părul i-a albit, ceea ce i-a făcut pe cei din jur să îl boteze "Bătrânul". Dar, nu numai de aici, și în trage, ci și din experiența pe care a acumulat-o, atât în țară, cât și în teatrele de operații din Kosovo și Afganistan, unde a participat. Și-a împărțit experiența, atât colegilor, cât și subordonaților săi. Întotdeauna a știut să vină în ajutorul cuiva sau să dea un sfat bun. Așa cum face și acum, în această perioadă de exercițiu. Și-a amintit că: "M-am început cariera militară tot pe M.L.I. Dar pe cei vechi, "Jderul" de astăzi este cu totul și cu totul o altă mașină de luptă. Se cunoaște o totală schimbare în funcționarea față de cea veche. Am început și noi să avem grijă de confortul oamenilor. Să ne aliniem cerințelor actuale. "Jderul" este o mașină de luptă performantă care dispune de un armament puternic. Poate duce acțiuni de luptă în orice fel de condiții, atât climatice, cât și de teren. Pe ploaia asta din Cincu, nu știu ce am fi făcut cu roata, pe când, cu șenila, e cu totul și cu totul altceva. De la început acestui an am știut că vom ajunge să avem în dotare "Jderul" și că vom participa la Demex. Tot plutonul a trebuit să facă eforturi în privința instrucției, atât la uzină, cât și în poligon. Timpul avut la dispoziție a fost scurt, dar efortul a fost maxim, pentru a cumula destule informații despre "Jder". Cunoașterea teoretică, apoi instrucția la mașină și executarea

tragerilor. Acolo unde nu mergea o luam de la început. Când am primit ordin să venim la acest exercițiu, eu și am avut misiunea să asigur imbarcarea tehnicii plutonului pe vagoane și, totodată, să o și însoțesc. Ceilalți, cu comandantul de pluton, au plecat pe roți. Ne-au așteptat la gară, am refăcut echipa și ne-am apucat din nou de lucru. Până la începerea exercițiilor am este puțin timp. Trebuie profitat de tot timpul avut la dispoziție pentru a face instrucție. În urmă cu câțiva ani am participat la exercițiu "Vis de toamnă". Însă între ceea ce a fost atunci și ce va fi acum, sunt diferențe majore. Aici, e mai mult tehnică, mai mult personal. Acolo, erau din aceeași brigadă. Aici, suntem din mai multe unități. Cu băieții pe care îi am în pluton și cu care lucrez de cei puțin doi ani, sunt sigur că vom face față cu succes la toate misiunile încredinate. Mai ales că, cum s-a "Jderul" e lângă noi.

Maior Gabriel PĂTRAȘCU
patrascu.gabriel@forter.ro

Tunul auto - propulsat Caesar

Caesar (Camion Equipe d'un Systeme d'Artillerie) este un vehicul de teren 6*6 și are în dotare un tun Giat de 155 mm/52cal. Tunul auto-propulsat este echipat cu: un sistem integral de navigație, un dispozitiv de control al focului, un sistem de informații tactice, ce poate fi conectat la rețea, pentru a facilita acuratețea datelor transmise și a reduce timpul de reacție, în scopul lovirii neașteptate a țintei. Cinci astfel de prototipuri au fost deja produse, fiind date în folosință militarilor francezi, în vederea testării.

Armata franceză plănuiește să achiziționeze 72 de astfel de tunuri Caesar, apelând la camioanele Renault 6*6. Vehiculul echipat cu tunul Caesar are o greutate de 18 tone și este astfel proiectat încât poate fi transbordat pe calea aerului, într-un avion C-130.

Tunul auto-propulsat Caesar este caracterizat de o mare mobilitate, atingând 100 de km/h pe șosea și având o autonomie

de deplasare de 600 km. În urma testelor, s-a constatat că este de două ori mai rapid decât autocamionul SP din dotarea artileriei franceze. Distanța maximă la care poate ajunge proiectilul este de 41 de km. Caesar este echipat cu un computer de control integral al focului și cu un dispozitiv de navigație și poziționare, putând angaja, la un moment dat, și un sistem de sesizare a tuturor țintelor posibile.

CornerShot

Tehnologia de ultimă oră a Israelului

CornerShot face parte din clasa armamentului destinat misiunilor speciale, fiind astfel proiectat pentru "a trage după colț".

se compune dintr-un pistol-pivot curbat care este montat pe un cadru specific. Pe acest cadru este inserat și un display care poate fi rotit în orice poziție dorite ochitorului. Toate aceste elemente concură și pentru a oferi trăgătorului cea mai bună perspectivă "după colț".

Cum am spus în primele rânduri, arma a fost concepută pentru a servi trupelor speciale și SWAT, care își desfășoară adesea activitatea în teritorii ocupate de forțe ostile inarmate. Cel care o are în dotare nu este expus în nici un fel pericolului. De altfel, compania producătoare a proiectat și un alt model de CornerShot la care poate fi atașată o mitralieră M-16 de asalt, dar această versiune nu este încă lansată în "luptă".

Un alt proiect derivat de la acest concept, se referă la sistemul anticar care a fost expus la standurile Eurostart 2004, de către compania Dynamit Nobel. Este vorba despre un sistem de rachete anticar, denumit Panzerfaust, care poate lovi anumite ținte expuse sau aflate în spatele unor obstacole, în timp ce trăgătorul se află în siguranță după un perete sau o barieră.

Vehiculul militar pentru teren accidentat Prowler

O corporație americană care se ocupă de producția vehiculelor de teren și-a propus să îmbunătățească RTV-ul (Rugged Terrain Vehicles) de serie cu o platformă superioară, foarte mobilă din punct de vedere tactic. Acest vehicul PROWLER pentru teren dificil, accidentat, este folosit în lupta non-tradițională, pentru cercetare și suport logistic.

RTV-ul Prowler a fost proiectat și construit pe platforma tradiționalului ATV, dar această platformă a primit un set de îmbunătățiri referitoare la: rezistența, controlul și siguranța operatorului. Deși se asemănă în aparență, foarte bine, cu un ATV, RTV-ul Prowler este complet diferit în ceea ce privește construcția, manevrabilitatea și performanțele acestuia. Prowler este mai rapid, adaptat din plin terenului accidentat, mai stabil și poate să care sau să tracăze după el o sarcină mai mare decât precursorul lui. Șoferul poate conduce vehiculul fiind în deplină siguranță, iar aerarea și frâna au comenzi manuale.

De când a fost introdus, în anul 2002, în Armata SUA, forțele

militare au dislocat RTV-ul Prowler în diferite acțiuni de luptă și de cercetare, în diverse zone ale globului. Rapoartele rezultate în urma testelor din teren au avut ecouri entuziaste în rândul militarilor, care au considerat RTV-ul un vehicul de teren pe care te poți baza.

În plus, depășind cu un cadru misiunile clasice, platforma Prowler poate fi folosită și în anumite aplicații de control, autonome, robotizate, ceea ce presupune lipsa echipajului uman. Acesta fiind un mare avantaj în misiuni cum ar fi cele de depistare a minelor antitanc.

- Prowler are o platforma cu o combinație unică de caracteristici vitale unei misiuni:
- * Performanțe excepționale în teren accidentat și în condiții climatice deosebite;
 - * Transbordare ușoară pe calea aerului, cu un avion de tipul CH-46/47/53/60 sau CV-22;
 - * Configurație adaptabilă multiplelor misiuni de atac, de recunoaștere sau de suport logistic;
 - * Protecție fără egal pentru operator.

PROWLER – performanțe

Stabilitate excepțională, rezistență, viteză, putere, fiabilitate, toate acestea sunt caracteristici pe care s-a bazat proiectul RTV Prowler.

- * Motor în patru timpi cu o capacitate cilindrică de 660 cm³;
- * Cutie de viteze hidraulică;
- * Suspensii duble în față și în spate, independente una de cealaltă;
- * Cadru metalic dintr-un aliaj din crom, pe care poate fi fixat un portbagaj de tip cargo;
- * Cauciucuri speciale dispuse pe jenți foarte dure;
- * Disc hidraulic de frână, cu transmisie diferențiată pe cele patru roți;
- * Centru de greutate amplasat foarte jos, de unde rezultă marea stabilitate în teren;
- * Viteză care depășește frecvent 63 de mile pe oră;
- * Poate încărcă o tonă de materiale și poate tracă 2252 și chiar 2350 de kg, în funcție de denivelările terenului;
- * Până la 3000 de metri poate fi controlat prin telecomandă.

RTV-ul Prowler este produs de o corporație care face parte din Phoenix International Systems, Inc. (Orange, California), companie producătoare de tehnologie militară încă din anul 1993.

GHEPARD-ul ...peste tot!

Fără îndoială că exercițiul DEMEX '05 a fost un examen. Un examen care și-a atins obiectivele propuse. A evidențiat posibilitățile creării unei structuri flexibile puternice cu mobilitate ridicată, aptă să ducă, atât acțiunile de luptă ofensive, cât și de apărare la nivelul standardelor NATO. Totodată, a scos în evidență performanțele blindatelor aflate în dotarea unor unități. „Piesele grele” ale acestui amplu și extrem de dinamic exercițiu – MLI 84 M, TR-85 MI, TAB-Zimbru, sistemul autopropulsat a.a. GHEPARD au fost expuse invitaților și jurnaliștilor prezenți, în cadrul unei expoziții de tehnică militară.

Ne-am oprit la standul de prezentare al sistemului autopropulsat a.a. GHEPARD și am consemnat relațiile comandantului divizionului, dl locotenent-colonel Dorel MIRON.

- A fost DEMEX 05 un examen pentru luptătorii anti-aerieni de pe „GHEPARD”?

- Sistemul antiaerian autopropulsat „GHEPARD” a participat pentru prima dată la o aplicație integrată a forțelor terestre. Din acest punct de vedere, da, așa spune că a fost un examen. Unul trecut cu succes. Tehnica de luptă s-a comportat așa cum ne așteptam, admirabil. La fel și personalul divizionului.

- Ați avut emoții din cauza mistanilor sau a terenului?

- Cei-1 drept am avut oarece emoții din cauza terenului desfundat de ploile căzute, emoții ce au fost, însă, spalberate de prietenia echipajelor și puterea motoarelor.

- Misiunile primite au fost deosebit de complexe și au pus în valoare performanțele acestui sistem – fiabilitatea, puterea de foc sporită, mobilitatea ridicată. Am fost prezenți peste tot. Am securizat lanțurile, am sprijinit desfășurarea MLI-urilor, tancurilor și TAB-urilor.

- Pe întreaga perioadă de desfășurare a acțiunilor, am avut încredere deplină în mașinile de luptă și echipajele care le încadrează cunoscându-le valoarea și rigorizitatea cu care au fost pregătite. Mă refer aici la cunoașterea a tot ce compune și presupune acest sistem: mașina de luptă, performanțele, principiul și norme de întreținere, sprijin logistic etc.

- Care sunt aprecierile la adresa unității la încheierea exercițiilor?

- Suntem un sistem integrat. Sunt aprecierile celor care ne-au evaluat. Am demonstrat aceasta printr-o calitate de excepție ale personalului și tehnicii. Putem acționa cu succes integrați în cadrul structurilor.

- În ce constă noutatea utilizării acestui sistem a.a.?

- Noutatea constă în aceea că suntem utilizatorii unui sistem de artilerie antiaerian blindat, autonom, autopropulsat. De asemenea, sistemul „GHEPARD” are o mobilitate ridicată și poate executa misiuni de luptă în orice condiții meteo, ziua și noaptea.

Totodată, sistemul poate fi integrat rapid într-un sistem de comandă-control. Angajează lupta cu mijloacele de atac aerian - avioane și elicoptere, care atacă prin surprindere la nivel înalt, și, datorită mobilității ridicate, poate asigura protecția unităților de blindate.

- Cum apreciați prestația și nivelul de pregătire al subordonatilor?

- Baza divizionului o constituie oamenii. De aceea consider că tot subordonatii constituie cheia succesului, iar, în funcție de față, apreciez că s-au comportat foarte bine. Vremea nefavorabilă și terenul greu ne-au pus tuturor la încercare competențele, rezistența fizică și psihică, dar, totodată, ne-au creat posibilitatea de a ne pune în valoare calitățile. Avem oameni de ispravă. Sunt abili. Știu să îmblânzească puterea motoarelor. Sunt ageri. Au dovedit că pot detecta rapid țintele și deschide fulgerător focul asupra lor.

O mare parte din efectivul divizionului s-a pregătit în Germania, la școala de aplicații pentru apărare a.a. și la școala pentru tancuri pentru prosoala de bază. Sunt foarte buni executorii și manifestă un interes constant pentru pregătire. Prin rezultatele foarte bune obținute la tragerile de luptă au dovedit că, cu o doză de exprimare a practicii - teorie - a fost asimilată rapid și corect.

Marele nostru câștig după pregătirea efectuată în Germania, este mentalitatea - pe care am și implementat-o în cadrul divizionului.

- Tehnica de luptă nou intrată în dotare a fost unanim apreciată de către toți cei prezenți la exerciții, observatori și evaluatori NATO și „GHEPARD-ul altături de alte mașini de luptă în mod deosebit. Sunteți „pe val” cum s-ar spune. De ce?

- Consider că este normal să ne situăm „pe val”, sau mai bine zis, „pe săgeata traectoriei” din mai multe motive: pentu că sistemul în sine este unul fiabil, toate echipajele sunt antrenate și nu pierdem nici un prilej pentru a propune soluții viabile necesare perfecționării deprinderilor profesioniștilor ce deservește această categorie de tehnică. În urma desfășurării acestor activități din poligonul CINCU, pot afirma că, în acest moment,

suntem în măsură să executăm o gamă amplă de misiuni, în orice teren, pe orice vreme. Spun aceasta, deoarece, nu cu mult timp în urmă am executat sesiunile specifice de luptă cu tehnica noastră. La mare, în poligonul Cap Midia. Acum am executat trageri de luptă într-un alt tip de poligon, în alte condiții. Toate acestea spun ceva. Constanta rezultatelor obținute se situează la nivelul de foarte bine, dar mai avem câte ceva de pus la punct, de îmbunătățit.

Ne aflăm „pe val” - nu pentru unicitatea noastră, a tehnicii, ci, cred că, pentru seriozitatea cu care ne pregătim și pentru lucrul temeinic, bine făcut. Complexitatea tehnicii impune respect, iar respectul nostru este dat de rezultatele maxime obținute, de reușește și de funcționarea în parametri proiectați a tehnicii.

- La sfârșitul acestui amplu exercițiu, pe cine ați putea remarcă dintre subordonați, ce echipaj?

- În acest moment încununați de succesul întregului exercițiu la care am luat parte, îmi este greu să remarc pe cineva anume. Revin asupra unei aprecieri făcute ceva mai înainte. Avem oameni de ispravă și cred că secretul acestor reușite constă în mărirea curajului care abordăm provocările actuale. Personal, mă bucur că echipa noastră, și mă refer la întregul efectiv al divizionului, a înțeles pe deplin ce este un „GHEPARD”. Ei însăși au înțeles acestuia cu un plus de vigoare și energie specifică unor oameni hotărâți, determinați.

Major Emanuel BĂRBULESCU
barbulescu.emmanuel@forter.ro

Conflicte de autoritate între categoriile de personal

Rezistența la delegarea autorității

Procesul prin care un conducător distribuie subordonaților sarcini de muncă împreună cu autoritatea necesară realizării lor reprezintă delegarea autorității. Aceasta înseamnă că ordinele are o sarcină sau un obiectiv de realizat trebuie să fie investit și cu autoritatea (dreptul) de a-l realiza. De altfel, funcționarea organizațiilor formale nici nu poate fi concepută fără existența procesului de delegare a autorității.

Cât de necesară delegarea autorității?

Lipsa totală de delegare a autorității într-o organizație ar conduce, în extremis, la situații în care nimeni (sau aproape nimeni) din organizație nu ar avea nimic de făcut. De aceea, problema delegării autorității se referă, în esență, la gradul în care este sau trebuie să fie delegată și nu la necesitatea de a fi sau a nu fi delegată. Deci, care este gradul în care un conducător poate sau trebuie să delege autoritatea? Teoretic, răspunsul este că el poate delega subordonaților dreptul de a face tot ceea ce el însuși are dreptul să facă, cu excepția unor sarcini specifice funcției de conducere. Dacă el ar delega și autoritatea realizării funcțiilor de conducere, ar însemna că renunță la poziția pe care o deține. Din punct de vedere practic însă, se pare că există o rezistență naturală a conducătorilor cu privire la delegarea autorității. Aceasta înseamnă că cei mai mulți conducători manifestă tendința de a delega numai autoritatea asociată unor sarcini minore. Există mai multe explicații cu privire la această tendință. În primul rând, delegarea autorității presupune un risc legat de obținerea unor performanțe scăzute din partea subordonaților. Pentru a evita acest risc, mulți conducători preferă să rezolve singuri majoritatea sarcinilor importante. Consecința va fi însă aceea că subordonații vor fi lipsiți de posibilitatea de a-și dezvolta potențialul și de a câștiga experiența necesară realizării eficiente a sarcinilor. Totodată, cu timpul ei vor pierde interesul pentru muncă, vor deveni apatici, lipsiți de motivație și total dependenți de conducător. Pe de altă parte, conducătorii ar trebui să fie

conștienți că asumarea riscului reprezintă o cerință esențială a funcției de conducere.

Riscul explicațiilor cronofage

O altă explicație a rezistenței conducătorilor de a delega autoritatea se referă la faptul că s-ar pierde mai mult timp explicând subordonaților ce au de făcut decât dacă ar realiza ei înșiși sarcinile. Realitatea este că un conducător care gândește astfel va câștiga poate pe termen scurt, dar va pierde din eficiență pe termen lung. Aceasta întrucât un conducător care nu delegă autoritatea va acumula de-a lungul timpului din ce în ce mai multe sarcini de rezolvat sau

decizii de luat care li vor determina să-și consume întreaga energie prin implicarea în munca de detaliu, rutinieră. Inevitabil se va ajunge la situația în care unele decizii vor fi amânate, iar alte sarcini complet nerezolvate. Se creează astfel premisele unei crize a cărei rezolvare necesită mai mult timp decât dacă conducătorul ar fi acceptat delegarea autorității.

În sfârșit, un alt motiv invocat de conducătorii pentru a-și justifica opoziția față de delegarea autorității se referă la faptul că subordonații sunt specializați pe anumite domenii

de competență, lipsindu-le acel orizont de cunoaștere și perspectivă generală absolut necesare luării unor decizii optime. Dar a nu delega autoritatea din acest motiv înseamnă de fapt a reduce în mod deliberat senza subordonaților de a-și aprofunda cunoașterea, de a-și lărgi perspectiva și de a înțelege cu adevărat ce se așteaptă de la ei.

Rezistența față de asumarea răspunderii

Rezistența oamenilor față de delegarea autorității trebuie analizată însă nu numai din perspectiva conducătorilor, ci și a subordonaților. Aceasta înseamnă că nu doar conducătorii opun rezistență la delegarea autorității, dar și subordonații refuză de multe ori să o accepte. Rezistența subordonaților față de delegarea autorității are și ca sursă explicativă. Cea mai importantă dintre acestea se referă la frica oamenilor de a nu greși. Teamă de eșec a subordonaților se datorează, pe de o parte, lipsei de încredere în propriile capacități de a face față unor sarcini și, pe de altă parte, unei posibile experiențe negative cu privire la metodele de delegare a autorității. O altă explicație privind refuzul subordonaților de a accepta delegarea autorității are în vedere situația în care ei sunt degea încărcăți cu foarte multe sarcini și nu mai doresc altele în plus. În sfârșit, subordonații pot refuza delegarea autorității și datorită percepției lor cu privire la existența unei ineficiențe crescute sau a unei confuzii prea mari în organizarea activităților.

Este evident că, indiferent de motivele pentru care subordonații tind să refuze delegarea autorității, revine conducătorului sarcina de a găsi soluțiile care să deblocheze această rezistență a oamenilor de a accepta autoritatea realizării sarcinilor. Totodată, rezultatele cercetărilor au demonstrat că „subordonații care doresc să exercite autoritate, fie își vor încuraja șeful să le-o delege, fie în mod vreau pur și simplu prin realizarea sarcinilor. În mod similar, subordonații care nu doresc să le fie delegată autoritatea vor refuza pur și simplu să o accepte”. Despre responsabilitate și răspundere în numarul viitor.

Locotenent-colonel Ilie Petre MARINESCU

“Scorpionii roșii” renovează o școală din județul Dolj

“Scorpionii roșii” care acționează în teatrul de operații din Afghanistan au fost mereu aproape de cei de acasă, au fost la curent cu dezastrele petrecute în lunaie august și septembrie și cu suferința la care sunt supuși cetățenii din mediul rural al Olteniei-mamă, mai ales acum, când iarna este la doar câteva zile depărtare.

Înainte cu numai două săptămâni de a începe afluirea spre Kabul, în luna iulie, militarii craioveni erau la datorie, 24 de ore din 24, pentru a interveni în zonele unde apele crescute depășeau posibilitățile autorităților locale de a le stăvili. Sub îndrumarea directă a locotenent-colonelului Gabriel TOMA, comandantul Batalionului 26 Infanterie „Neaogoe Basarab”, peste 150 de “scorpionii roșii” au ajutat persoanele din localitățile Mischii, Motoci și Pielești din județul Dolj, să se salveze sau să salveze ce se mai putea de prin gospodăriile inundate de apele unor pârâiașe pe care, în mod normal, ne era imposibil să ni le imaginăm atât de feroce.

19 august și 19 septembrie au fost două zile care au zguduit din temelii întregul județ de origine al “Scorpionilor roșii”, două zile la un interval de exact o lună în care furia apelor a fost de nesăvârșit. Mai multe localități au fost inundate în totalitate, sute de oameni au rămas fără locuințe, iar agonisile de o viață au fost luate de ape...

Urmăreau neputincioși, prin intermediul televiziunilor, imaginile cutremurătoare din locurile unde s-au născut și au crescut și în sufletul fiecăruia s-a născut fără voie o idee nerostită: „dacă eram acolo poate nu era atât de rău...”. Nu puteau interveni în nici un fel pentru a domoli suferința din sufletele acelor oameni năpâstuiți. Și atunci a luat naștere ideea de a contribui pentru a face ceva, cumva, pentru a ajuta acei oameni, idee care a fost îmbrățișată de toți “scorpionii roșii” prezenți în Camp Julien, Afghanistan. Păgubele erau prea mari pentru a sprijini reconstrucția satului, suma infanteriștilor de la Craiova reprezenta o picătură în ocean, dar pentru copiii unei localități cărora le-a fost răpădit școala de natura dezlănțuită, se putea face ceva.

Ce a mai rămas dintr-o sală de clasă

Biroul cooperare civil-militari din comandamentul Brigăzii 2 Infanterie Ușoară „Rovine”, din Craiova, prin maiorul Costel SIMION, împreună cu cel care semnează aceste rânduri, un “scorpion roșu” rămas acasă pentru a duce mai departe spiritul celor care ne reprezintă în Afghanistan, au început imediat activitățile de recunoaștere în teren. În colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Dolj au fost identificate mai multe școli afectate de ape, însă, după analizarea fiecărei situații, s-a ajuns la concluzia că cea mai afectată este Școala cu Clasele I-IV din Brabova, județul Dolj și împreună cu militarii aflați în misiune a fost luată hotărârea de a interveni aici. S-au pus la punct detaliile, s-au stabilit modulurile de acțiune, iar “scorpionii roșii”, care nu sunt cu colegii lor în Afghanistan, au trecut la treabă.

Biblioteca școlii

Primarul localității, Virgil PLEȘEA, a rămas plicuit impresionat când a văzut că la numai două zile

Militarii Batalionului 26 Infanterie „Neaogoe Basarab”, în lucru, în întăritorul școlii din Brabova, Dolj

după ce a fost contactat, militarii craioveni au și demarat lucrările. „...m-am bucurat foarte tare atunci când am văzut care sunt intențiile “scorpionilor roșii”. Avem și noi o sumă de bani alocată pentru renovarea școlii, însă prea mica. Acum, cu sprijinul vostru, din semestrul doi, elevii comunei Brabova, peste 150 la număr, vor avea unde să învețe.

În prezent, elevii școlii își desfașoară cursurile în localul Căminului Cultural, în clase improvizate prin compartimentarea sălii acestei clădiri, cu ajutorul unei organizații umanitare non-profit. Este înbușcător faptul că, de câte ori am mers la ei, copiii erau în acele săli. Nu conta că sunt foarte grele condițiile de studiu, ei doreau să învețe, indiferent cum, numai să învețe carte. Ce motivație ne mai trebuie în aceste situații?

Victor MANDACHE locuiește și este învățator în comuna Brabova de 38 de ani și le-a fost dascăl la o treime din locuitorii comunei. „...În toți acești ani nu am văzut așa ceva. Apele depășeau bine un metru în clădirea școlii... Sunteți ca o mamă cerească. Ați sosit exact când trebuia și

acționați exact acolo unde trebuie. Ei (copiii) sunt viitorul nostru, pentru ei trebuie să facem ceva... An azi de “scorpionii roșii”, toată lumea știe de ei și de ceea ce au făcut și fac în zonele afectate de conflict, numai că acum văd pentru prima dată unul în carne și oase. Școala noastră va avea, obligatoriu, scorpionul roșu pe frontispiciu...”

Craioveni din Batalionul 26 Infanterie „Neaogoe Basarab” au început, pe bază de voluntariat, lucrările de degajare a clădirii școlii, clădire în care apare părușul Bogdănel, ce trece prin apropiere, a două cantități mari de aluviuni. Rezerva de lemne a școlii, dacă nu a fost luată de ape și transportată spre râul Jiu, a fost aruncată de apele furioase în interiorul școlii.

Peretei au supraviețuit, chiar dacă în interior nu mai este nimic din materialul didactic. Biblioteca a fost înjumătățită iar printre-o minune băncile și scaunele au fost salvate. În perioada următoare, scorpionii roșii vor pregăti terenul în așa fel încât să se poată demara activitatea de renovare a școlii de care au mare nevoie micuții. Finalitatea acestui proiect se regăsește undeva la începutul semestrului II, atunci când elevii localității Brabova vor avea o școală nouă.

Chiar dacă suntem departe de casă, Dumnezeu este cu noi!

Alimentele donate de militarii Brigăzii 2 Infanterie Ușoară „Rovine”

Acțiunile umanitare ale “scorpionilor roșii” de la Craiova nu se opresc aici. În urma inundațiilor care au afectat întreaga Oltenie, rezervele pentru iarnă ale mănăstirilor Popănelești și Măinești din zone afectate în proporții mai mari sau mai mici, generozitatea infanteriștilor olteni întorcându-se și spre aceste lăcașe ale Domnului. Aceștia au donat sume de bani care au fost transformate în produse alimentare necesare traiului, iar comandantul Brigăzii 2 Infanterie Ușoară „Rovine”, colonelul dr. Virgil Bălăceanu a onorat gestul scorpionilor roșii prin acordarea unei zile din timpul său liber pentru a duce personal, în data de 08 octombrie 2005, aceste mestejute în valoare de aproximativ 1000 RON, celor care se roagă permanent pentru sănătatea și reușita în misiune a militarii craioveni din Batalionul 26 Infanterie „Neaogoe Basarab”.

Locotenent Cristian D. CĂNUCI

GARNET CULTURAL

Palatul Cercului Militar Național

Porți deschise în miez de toamnă

Instituția bucureșteană oferă o largă paletă culturală pentru sfârșitul lui octombrie. Artiste plastice rămân o prezență permanentă în galeriile instituției culturale Bucurestene. La sala Foaier se poate vizita expoziția "Lumină de soare și lumină de lună" a artistei peruane Narda ALLENDE. Expoziția este organizată în colaborare cu ambasada Republicii Peru. La sala Rondă expune Bogdan RUXANDA, student în anul al doilea la Facultatea de Arhitectură. Cele două expoziții pot fi vizitate zilnic, până pe data de 23 octombrie, între orele 10:00-18:00.

De luna aceasta, au răncieput și serile culturale de joi, pentru data de 20 fiind programată, în cadrul ciclului "Sărbători și ceremonii militare", conferința "25 octombrie" a domnului colonel dr. Petre OTU.

Pe 27, în cadrul cursului de istorie "Familii celebre bucureștene. Familia Minovici", doctorul în istorie Adrian Majuru va prezenta conferința cu tema "Originea familiei Minovici", un nume care și-a pus puternic amprenta asupra Bucureștiului, dacă este să amintim fie și numai serviciul de ambulanță, Institutul de Medicină Legală, care poartă numele unui dintre frații, Mina, și Muzeul de Artă Populară "Dr. Nicolae Minovici".

Conferințele au loc în sala de festivități a Palatului, încep la ora 17,15, iar accesul este posibil pe bază de invitație, care poate fi procurată de la ofițerii responsabili cu cultura din unități sau direct de la Cercul Militar Național, telefon 021-313 86 80, int. 136.

În anul Zilei Armatei, pe 23, între orele 10:00 și 15:00, în cadrul acțiunii "Porți deschise", cei care doresc pot face un tur al Palatului Cercul Militar Național, beneficiind și de asistența unui ghid. Ziua se va încheia cu balul organizat de instituție, în Sala Bizantină. (D.A.)

Cartea din vitrină

Umbra cunucului

E firesc să devenim atenți când ne cade în mână o carte a unui premiat Nobel. Mai firesc ar fi ca, doar singura scriitor mare sau scriitor adevărat, să ne treacă impulsul de a deschide cartea. Jaume Cabré nu este (cât) premiat Nobel. Este catalan și a primit numeroase premii în patria lui. El aparține unei lumi și unei culturi despre al căror rafinement și despre a căror tradiție, cei mai mulți români abia încep să afe, în urma călătoriilor la Barcelona sau în alt colț catalan. S-a născut la 30 aprilie 1947, la Barcelona, a studiat filologia și trăiește astăzi la Matadepera, lângă orașul catalan Terrassa.

Romanul "Umbra cunucului" este o duoa carte a lui Jaume Cabré, tradusă în românește, după "Excelență", în colecția "Biblioteca de cultură catalană" inițiată și coordonată de Jana Balacuta Matei, într-un ambicios proiect al Editurii Meronia. Cine risfoiește cartea, are mai multe surprize, va găsi paragrafe întregite cu portative, iar pe unele pagini crește arbore... genealogici. Înșiși structura cărții are o organizare muzicală, bazată pe faimosul Concert al lui Alban Berg, preschimbă de soartă într-un misterios revicam.

Cartea poate fi descărcată gratuit, în format pdf (2,10 MB), de la adresa <http://editura.linetnet.ro>. D.A.

Ion D. Sîrbu

Între pedagogie și "prostia socială"

Pedagogia, școala în general, are menirea să stopeze agresivitatea și creșterea în volum a "prostei sociale". Această din urmă, "decuplează inteligențele active, sugrumă critica de jos și încurajează selecția non-valoriilor". "Prostia socială" are propria-eliă, structurată pe măsură ce "turma se alcătuiește: măgarul își ia doctoratul și devine gânditor, câinii își iau licența în drept, primile pistoale și dreptul de a se considera lupi; lupii geto-daci. Limba devine limbaj și limbajul literatură. Aplauzele și uralele înlocuiesc opinia publică și liberul arbitru".

Putrivile lui Ion D.Sîrbu, "prostia socială" nu este altceva decât "o boală politicoasă pe care popoarele mici o primesc obligatoriu de la marile popoare, după eliberare, război sau revoluție prin corpondență".

Pedagogia este a rândul ei subminată de sistemul sociopolitic care o finanțează. Începând cu anii '50 și terminând cu deceniul opt al secolului XX, "liceele de tot au ajuns licee ale elitelor", selecția a devenit o "antiselecție" și "lită ce se învață nu e decât o simplă suprasolicitare a memoriei: inteligența, rațiunea și imaginația au dispărut și din metodică, și din dialectica de catedră". La rândul său, profesorul "a ajuns un simplu agent al controlului de stat: transmite elevilor firca, duplicata, semafoaia și imoralitatea prin cutii și hojle. Ideile generale au murit, facem și limbi fără limbă, gândim fără logică, cunoaștem și nu cunoaștem fără morală, drept, psihologie". Astfel că "toată speranța în viitor a neamului nostru depinde de eventualii autoeducați care, pe ascuns, liber, cîșesc și învață alfabetul elementar al condiției umane".

Sistemul de învățământ și cîștește un creat prototip tocilarului ca model de succes social și piestă finită foarte apreciată de pedagogia modernă. Ce a însemnat dictatura "toxicilor-roboți" devenind modele de frumugi la învățământ, secundați de profesori lor care au coborât de mult sub nivelul penibil al mediocrității lase și perverse? Realismul-socialist în pedagogie a transformat matematica și fizica într-un fel de "latină idiozantă" la unii noi Ev Mediu scolastic, intolerant și dogmatic. Din 100 de elevi, doar cinci au un talent matematic, alții 10 sau 15 zelosii îi urmează tocind în particular și pe brânci (mediatiele sunt și azi în vogă) - iar restul îi imită, mimând înțelegerea, învățat pe dinafară sute de probleme inutile, trăind cu pașma de examene, teste, trepte, admiteri". Aceasta este un posibil răspuns la bancurile cu ingineri din anii '80, facultățile Politehnice fiind în epoca o fata morgana pentru majoritatea absolvenților de liceu, matematicieni talentați sau nu.

La rândul ei, literatura, s-a făcut în așa fel, "încât nici un elev să nu mai dorească să recitească ceea ce i-a fost predat cu simlicie la catedră". De peste 50 de ani, "experiența socială și morală a clasei se reduce la cunoașterea directă a funcționării mitic, relațiilor și corupției ce planează peste «dupa de clasă». La 16 ani există elevi (astăzi coborâm vârsta clasei primare) care habar au no care e diferența între instinct și inteligență, în schimb, știu precis cât costă o notă de trecere la treapta sau admitere".

Astfel că, am ajuns să foiască în jurul nostru "nemicologii cu titluri și decorații" și nu ar trebui să mire dacă trimd deja ziua "în

care cuvântul patrie sau republică nu va mai putea fi scris decât înecat în ghilimele ridicolului. Așa cum, în conștiința poporului, a ajuns să fie scris frumosul idil și ideal democrație". Nu credem că este o exagerare atata timp cât avem parlamentari care nu pot defini titlul de republică pe care o reprezintă legislatura lor. Dar să mai și definească curentul politic pe care partidul lor îl promovează prin program și strategii sau prin simpla denumire din sigla.

Cît am fost profesor secundar" - povestea Ion D.Sîrbu, "de la catedră am înțeles foarte bine nivelul de cultură de 7-8, deci cu medicii clasei, izolații de proști periculoși sau incurabili, dar și de premianți, de cele mai multe ori superiori și îngamfați". De reținut că "până vom ajunge să realizăm cei 6-7 ani mării (sau cei 22 de genă la care visa Noica), trebuie să ne îngrijoreze degradarea, prostirea și căderea spre mai jos a masei celor utili-mediocri, care duc lumea înainte și care ar fi putut și salvați și săltați".

Ar trebui însă să îngrijoreze și degradarea umană a celor care se ocupă, clipă de clipă, de educația copiilor noștri. Când salariul mizerabil nu acoperă facturile restante, nu mai există dorința de a vorbi despre Balzac la literatura universală sau despre cotidianele la biologie. Sărăcia perpetuată a distruș structura morală și intelectuală a dascălilor. Fără voia lor. Începutul se cunoaște, a fost acela al pedagogiei socialiste care trebuie să fabrică "omul nou", "care este" iar pe lui.

"Adevăratele" care sînt dintr-un Inspectorat Școlar sînt mai monstruose decât dinuozaurii epocilor trecute. Mergeți să le vedeți chipurile. "Și-a cîntărit ca oameni. Ei au acum în mână sufletele îngreului tinere, de ei depinde viitorul nostru, prin ei pierim ca spirii și țeluri". Acesta poate fi un răspuns concret asupra lublășegilor organizatorici și didactice de la bacalaureat și variate teste naționale, admiteri etc. Nu știe stanga ce vrea dreapta. Chipurile profesorilor optzeciști i-au infiorat și pe scriitorul-profet Ion D.Sîrbu (la rândul său profesor): "de la o seđință a unui cerc didactic de specialitate, ies în grupuri circa 20-30 de profesori de... matematică. Mă infior. Cu excepția câtorva tinere (ce par a suferi de ulcer perforat), majoritatea acestor "trupuri didactice" au niște fețe de brute josnice. Monștri. Clăpucii. Harpagoni, călii, burta-verde și pristanđale. Accesată categoria de dascăli are o putere enormă, cîștigă cît vrea (mediatiele particulare obligatorii cu elevii clasei sînt și azi o realitate) poate fi greu controlată sau inspectată. Nu știu cum ar arăta un colectiv de antrenori de box sau de măcelari de abator, dar pe fețele acestor tineri ai învățămîntului liceal cîșesc întreaga cruzime și subomnescural asupra așa-zise științe pozitive: dacă nu le completează cu morală, literatură, filozofie, fin de pur și simplu niște jandarmi ai inteligenței, niște plutonieri ai spiritului și libertății". Nu cunoaștem cîtă literatură cîștose profesorii de matematică, dar cunoaștem rețetele de murături și sosuri comențate de profesoarele de limba română prin cancelarii plictisite. Sărăcia impune la subterfugiu stilarm.

După 14 ani de libertate disimulată, încă mă "sîm prost cum mașina de selectat valori. Absolvenții noștri știu atât de multe că nu știu mai nimic despre Muli, și nimic despre Nămic. Merue Începem, rar continuăm, nimic nu ducem până la capăt, dar delirul și smintea noastră o continuăm carării și ascendenții". Și aceasta, în timp ce "prostia se adună, formează o câmp de forță al ei, putând să provoace mormine, cutremure, inundații. Aduce după sine frică, foame și frig".

Adrian MAJURU
adimajuru@yahoo.com

Note de cititor

Viața văzută din lăzare

Am citit recent o carte a scriitorului rus S. N. Lazarev: "Karma pură". Este volumul tre dintr-o serie de două cărți de aceeași factură. Nu m-am simțit tocmai atins de această lucrare, întrucît credeam că tratează un anumit gen de subiect, nu tocmai accesibil inițiatorilor. Și chiar așa este! Dar, dintr-un motiv neștiut, nu am putut rezista tentației de a o citi. Coperta m-a intrigat înainte de toate: este o icoana a Maicii Domnului cu Pruncul în brațe. De regulă, evităm cărțile care făceau referire în vrun fel la conceptul de "karma" - un termen împrumutat din filozofia indiană care nu prea se potrivește celei creștine. Dar, în momentul în care am deschis-o și am citi-o, am descoperit că nu se abate deloc de la conceptele creștinescului, dimpotrivă, le întărește, le dă forță și culoare.

Totul, în această carte, este emoție. Emoție pură. E scrisă sub forma unei analize asupra pacienților auturului, pacienți care vin la cabinetul de bioenergie al acestuia. Pe măsură ce îi diagnostichează și încearcă să îi trateze, descoperă noi metode de vindecare pe care le împărtășește cititorului, din dorința de a-l ajuta. Cartea nu se vrea a fi "manualul vindecătorului", ci doar un îndrumar necesar diagnosticării și tratării diferitelor afecțiuni mai mult sau mai puțin grave. Îndrăznesc să spun că am mai citit cărți de aceeași factură dar nici una nu atinge "subiectele" pe care le atinge aceasta, pentru că evidențiază, în primul rând, propria implicare în vindecare. Dar asta nu e tot! Șocul apare atunci când realizezi adevăratul scop al cărții, acela de a descoperi că, dincolo de toate faptele noastre, de ceea ce suntem, gîndim, dorim, se află "logica divină".

Să vă spun că am înțeles de ce "logica lui Dumnezeu" nu se potrivește cu "logica oamenilor"?.. În viața trecem de multe ori prin întâmplări care, aparent, nu au nicio logică și nu înțelegem "de ce mi se întâmplă tocmai mie?"!

În asta constă îneditul cărții: nu învăță să ne schimbăm caracterul, dar nu oricum, la întâmplare: ci numai în raport cu IUBIREA -fie către Dumnezeu, fie către noi înșine, fie către creația Lui (natură, familie, societate și, din nou înșine, ce parte a creației Sale). Ceea ce cunoaștem de regulă drept "păcate", Lazarev le numește "atașamente" omul poate fi atașat de familie, de soț/soție, copii, bunuri materiale, aptitudini, talente, înțelepciune. Pe scurt, așa putea spune că gîștig iubind pe cineva sau ceva mai mult decît pe Dumnezeu. Dar, "tot rîul care ni se întâmplă este, fără excepție, spre binele nostru" și, spune Lazarev, din voia Lui, a Lui Dumnezeu, apăsă și pentru vindecarea sufletului.

Nu e necesar să trăim "în afara lumii" pentru a avea un suflet armonios, dimpotrivă, putem trăi "în lume" pentru lume dar cu sufletul pentru Dumnezeu și atunci toate se schimbă în bine: schimbîndu-ne caracterul (ceste ce este foarte dificil), îndepărtîm sau vindecăm bolile. Dacă vă spun ceva, pacienții lui Lazarev se vindecă de cancer doar schimbîndu-și caracterul și... IUBIND. Ideea de bază ar fi a unui corp sănătos este de fapt oğdina unui suflet sănătos. Rămîne la latitudinea fîcăruiua dacă încearcă sau nu metoda. Cituți această cărți, poate fi considerată o pierdere de timp de către unii, dar trecînd nepăsători pe lângă ea, pierdeți ocazia de a avea și un al punct de vedere asupra vieții.

Letiția-Ofelia GHEORGHE

Rovine

Două date și un singur an. Un loc neidentificat până în prezent de către istoriografia românească. O victorie urmată de un deznădămant irevizibil. Toate la un loc înseamnă ROVINE - 1395.

Confruntată cu o primejdie externă de o gravitate excepțională la frontiera sudică - Imperiul otoman supuse întreaga Peninsula Balcanică, desființând sau subordonându-și state de existență secolară și manifestând tendința de a-și continua expansiunea la nord de Dunăre - statalitatea românească a intrat, către sfârșitul secolului al XIV-lea, într-o epocă de efort politico-militar de dimensiuni uriașe, destinat să evite ocuparea teritoriului propriu, să-i mențină existența de sine stătătoare. Acest efort s-a cristalizat în perioada glorioasă domniei a lui Mircea cel Bătrân, (1386-1418) voievodul Țării Românești.

Înto-o perioadă de peste trei decenii, ostrea Țării Românești, având în frunte pe marele voievod, și-a etalat virtutea moștenite de la înaintași în numeroase bătălii și lupte desfășurate succesiv pe un teatru de acțiuni militare care a cuprins o bună parte a spațiului carpato-danubiano-pontic, precum și regiuni întinse din Peninsula Balcanică.

Realizând marele pericol, pe care îl constituia Imperiul otoman, domnul Țării Românești a trimis în sprijinul voievozului Serbiei un corp de oaste. În urma bătăliei din vara anului 1388 de la Câmpia Mierlei, dintre sârbi și români pe de-o parte, și otomani, pe de altă parte, cei din urmă vor reuși să iașă învingători, iar Serbia va deveni vasală al Imperiului otoman. În anul 1390, noul sultan al Imperiului otoman, Baiazid I-ul, a reluat ofensiva spre linia Dunării. Adoptând o politică fermă de cuceriri, sultanul a ordonat lui Firuz Bei, (un comandant otoman priceput), să atace Vidinul. Deși tentativa s-a soldat cu un eșec, deoarece Sracimir, (trăind Vidinul) sprijinit de contingente muntene, s-a opus cu succes. Beitul otoman a trecut, totuși, Dunărea, jefindu-și cumpănit teritoriul Țării Românești din fața Vidinului. Era prima încercare otomană pe pământul românesc de la nord de Dunăre. Eșecul politic din sud-estul Europei s-a modificat radical. Cucerirea efectivă a Bulgariei (1393) a însemnat, în special, o agravare extraordinară a situației statalității românești. Țara Românească era direct amenințată. Pentru înlăturarea pericolului, voievodul muntean a trecut la acțiuni ofensive de-a lungul Dunării, executând atacuri asupra cetăților și garnizoanelor otomane, în iarna anului 1393/1394. Unul din rezultatele mediate ale campaniei a fost redobândirea cetății Silistra. Dându-și seama că, fără măsuri militare energice împotriva Țării Românești, dezechilibrul de forțe provocat de Mircea cel Bătrân în sud-estul Europei, prin succesul militar reputat la Sud de Dunăre poate deveni amenințător pentru înșeși soarta cuceritorilor otomani din Peninsula Balcanică, Baiazid I-ul, a revenit de urgență în Rumelia abandonând decandată frontul din Asia-Mică considerând inevitabil un conflict militar de amploare și decisiv cu Domnul Țării Românești.

În primăvara anului 1394, Baiazid se afla la Adrianopol și organiza o expediție de mari proporții, dispunând mobilizarea întregului potențial militar al imperiului, inclusiv ostile turture vasalilor din Asia și Europa. Era cea mai mare armată pe care Imperiul otoman o mobilizase până atunci.

Campania otomană ale cărei pregătiri începuseră încă din primăvara anului 1394 era de asemenea propoziții, încât aceste pregătiri nu a putut fi terminate în acel an. În fruntea unei armate, apreciat de

ivoazele istorice, la un efectiv de circa 40 000 de militari, căreia fusese săliți să i se alăture vasalii sârbi și macedoneni, în primăvara anului 1395, Baiazid, a trecut Dunărea pe la Nicolop - Turnu și a pătruns apoi în Țara Românească, ținând spre capitala țării, orașul Curtea de Argeș. Aprecind în mod just raportul de forțe, Mircea cel Bătrân și-a dat seama că angajarea bătăliei în câmp deschis nu avea șanse de reușită.

Dispunea doar de un efectiv de 10 000 de militari. De aceea, a ales un loc în vederea susținerii bătăliei, unul care să nu permită otomanilor să își folosească superioritatea numerică. Locul exact unde s-a desfășurat confruntarea decisivă romano-otomană este dificil de stabilit deoarece indicațiile izvoarelor sunt vagi și adesea contradictorii.

Tradiția istorică țărăie a dat și un nume locului bătăliei - LA ROVINE, (cum se indică în "Letopisețul cantacuznesc" (în el localizându-se însă bătălia, undeva, pe malul Ialomei), iar majoritatea letopisetelor sârbești leagă locul bătăliei de URKINA (adică la stânga, râpe sau pe loc miștos). Întrucât unele surse otomane se referă la râul Argeș, iar altele indică limpede prezența munților în preajma locului bătăliei, luând în considerare și itinerariul urmat de Baiazid de la Nicolop - Turnu

spre capitala Țării Românești, este de admis că bătălia s-a desfășurat în apropiere de aceasta din urmă, probabil, la confluența Argeșului cu Vilsanal (lângă Merișani, la circa 15 km nord-vest de orașul Pitești).

Nici în privința datării, istoriografia românească nu s-a putut pronunța cu certitudine, mult timp, circulând ca dată a confruntării romano-otomane ziua de 10 octombrie 1395. Data de 10 octombrie, are ca temel, doar o atestare, într-o cronică sârbescă târzie. Istoriografia recentă a adoptat ca dată corectă ziua de 17 mai 1395, stabilită pentru prima oară, pe bazele unei mărturii contemporane "Tipiconul lui Romanov", de către marele savant B.P. Hasdeu în anul 1876: "S-a desfășurat LA ROVINE, una dintre cele mai crâncene și mai dramatice înclăștări din istoria militară a românilor".

Folosind cu pricepere avantajul terenu-ului, dând dovadă de dărzeie și vitejie, bine conduși de către voievozului Țării Românești, oștenii români, au reușit un mare succes militar împotriva oștii otomane. Din nefericire, rezultatul acestor victorii nu a putut fi folosit ulterior. Neputând să îl înfrângă pe câmpul de luptă, otomanii cu sprijin logeșter, (având și concursul unor boieri pământeni) au reușit să aducă la căma Țării Românești ca domn, pe Vlad. Pe acesta Mircea cel Bătrân a reușit să-l înlăture abia după lupta de la Nicolop.

Bătălia de la Rovine a demonstrat lumii medievale europene că otomanii pot fi înfrânți și alungați de pe continent. Cu condiția ca puterile europene ale timpului să se unească și să întreprindă o campanie hotărâtă împotriva lui Baiazid.

La 8 octombrie 1878, Bucureștii, trăia unul dintre cele mai deosebite momente ale existenței sale: primirea triumfală a armatei române, participante la războiul ruso-român, 1877-1878.

După crâncenul război al Independenței, prin Decretul 1840, din 29 iulie 1878, se hotărâse punerea armatei pe picior de pace la 5 ani. Corpurile legitimate sunt convocate la 15 septembrie în ședință extraordinară. Trupele fiind puse în marș spre garnizoanele de reședință, unde regimentele vor fi deconcentrate pe campanii. Orașele fac oștenii primii grandioase. Acruți de triumf, cununi de fiori, oșpete date de municipalități și din contribuții particulare. Adăpta dorobăniții, a înfaterii de linie răsând apăsat pe caldarâmul orașelor. Bateriile de artilerie trec hârâind, cu țevile tunurilor împodobite cu cununi de fiori. Muzicile militare cântă, domnișoarele în rochii multicolore primesc salutarile cu sabia, ofițerii stau falmic în cei, vădulele și mamele celor căzuți retrăiesc paroxistic a doua moarte a celor căzuți, văzându-i pe cei întorși.

Se hotărâște ziua de 8 octombrie pentru intrarea triumfală a trupelor în capitala țării. În București, primăvara ridică un aer de triumf grandios la rondul 2 de pe șoseaua Kiseleff, pe care se află inscripții purtând numele câmpurilor de luptă din Bulgaria, având deasupra o statuie care reprezintă genul românesc înfronțitor de arme și steaguri. Pe fronspiciu scrie "Apărătorii Independenței, orașul București". Pe dreapta, în fața Arcului de triumf se află Iojă Doamnei, (prințesa Elisabeth), tribunele miniștrilor, ale corpului diplomatic, ale societății Cetra Roșie, Corpul legiuitoare, ale înalțelor autorități ale statului și Societatea Academică. La stânga, sunt tribunele tribunalelor, delegații județelor, autorităților administrative, comerciale, industriașilor și marea tribună publică. În fața tribunului, la dreapta, s-au așezat reprezentanții studenților, ai elevilor liceelor, gimnaziilor și școlilor primare, iar la stânga, elevii școlilor normale, elevii azilului și ale altor școli secundare și primare de fete, îmbrăcate în alb, cu steagurile școlilor. Trupele s-au adunat la Băneasa. Aici două divizi (1 și 2) sunt în cor, împrejurul unui altar de câmp, cu 400 de război la flancul drept și cu cele 6 drapete otomane smulge în luptă și cucerite a purtat de către un sergent, reprezentându-se fiecare armă. Împrejurii estradale altaluar sunt cele 46 de tunuri luate de la inamic. 21 de salve de artilerie anunță din zori solemnitatea zilei. Un cer albstrănu pal se boltește peste castanii și oțetarii Bucureștenilor. Soarete de aur vechi, generos și cald pune pete de lumină strălucitoare pe uniforme înmăte de ceremonie. Fluturând penele de cocco de la pălăvile vânătoare, pomponcele infanteriei și cavaleriei smălțeză câmpul de la Băneasa cu roșu viu.

Ora 12. Domnitorul (prințul Carol), călare, cu un stat major numeros, cu mulți ofițeri străni, atasați militarilor sau invitați, cu Doamna în trăsura de mare gală primește raportul ministrului de război, generalul de divizie Alexandru Cernat care-l întâmpină cu statul său major. Muzicile cântă marșul de întâmpinare. Cortegiul trece prin fața frontului.

Serviciul divin este oficiat de mitropolitul primat și arhiepiscop de Buzău, Argeș și vicarul mitropoliei. La un semnal de gheră, cele 43

de drapete ale unităților ies din front și cei care le-au purtat cu nevotivă bărbăție pe câmpul de luptă, se așază în jurul altarului. Hambele lor poartă în kema, semn alictor port drapel căzuți înainte de a fi fost înfipite pe parapetele redutelor turcești.

După serviciul divin, drapetele sunt prezentate Domnitorului, care le decorează cu medalia Crimei "Trecerea Dunării - 1877". Doamna pune la hamplă o cunună de fiori. Drapetele trec în front. Peste câmpul de la Băneasa plutesc funeșie strălucitoare și diafani veniți din memoria acestor pământuri; mătasea morților. Se dă citire ordinului de zi pe armate. Oamna pleacă să-și ocupe Iojă. Domnitorul cu statul său major se așază în capul trupelor. Sunt, desigur, acolo "bravi bărbai", cu dolmanele pline de firturi care au făcut războiul stând prin ministri și zângăindu-și pînțeni prin saloane, ori generali zahariști, reprezentând în armată ruden din senat, dar sunt și căpitani moșie GROZZA și maiorul Alexandru CANDIANO

-POPEȘCU și generalul MANU și alte zeci de ofițeri care și-au câștigat dreptul la memoria neamului cu sabia în mână, demonstrând că virtutele care ne fac să supraviețuim în mai puțin de logorica parlamentară și, mai mult, de puterea jefenă și credința nestrămutată în cauza națională. Muzicile interpretează marșul dorobanților și căcăniul lor trec legându-se simbolice în uralele neburne ale mulțimii. Flori. Urle. Păine și sare, discursul primarului, discursul ministrului de interne care reprezintă delegații tuturor județelor.

Trupele defilează prin fața tribunelor. Domnitorul, tot în fruntea oștii, intră în oraș, pe Calea Victoriei. Trupele care înfruntaseră gloanțele și schielele sunt acoperite de flori. Este clipa eșua divină, când războinicul chinut de gândul morții, tăvălit prin nămoale, care a degerat și răbdat de foamce, care a urlat la atac învârtind baioneta sau sabia în carnea vie a inamicului, cu groaza, ura și mânia strălucind în cugelul, își rețină înăstă Patria. Nu patria abstractă, formărit prin discursuri demagogice, ci patria concretă, vie și înfrământătoare, patria care însemnă mama, soția, iubita, surorile, care-i înacă într-o mare de flori proaspete. Domnitorul se oprește în Piața Teatrului, unde primește defilația oștii. După defilație se merge în cortegiul la statuia lui Mihai Viteazul, unde se așază două dintre cele trei tunuri capturate la asaltul Griviței I.

Evocând momentele înaltațoare generate de această memorabilă zi, scriitorul Alexandru Vlașuță nota: "Rărite erau rândurile și steagurile zdrențuite de gloanțe, dar pe chipurile uscate și pline de pral ale oștelor viteji care văzuseră moartea șua de aproape, strălucăca o lumină bucuria războinice."

Toată lumea se descoperă cu respect înaintea lor pe străzile orașului, flori li se aruncau din balcoane și ochii se unezau de lacrimi privindu-i, lacrimi de iubire, de recunoștință, de admirăție. Ei aduceau cu dănsii, din redutele Griviței și ale Plevnei, cele mai mari și mai scumpe trofee cu care s-a putut vredată mândrie o armată victorioasă - Slava neamărilor lor!"

Preluata din Radu Theodoru,
Cronica Eroicii; Editura Albatros; București 1977.

Pageină realizată de maior Gabriel PĂTRĂȘCU
patrascu.gabriel@forle.ro

Bucuria reînțoarcerii

ȘTIRILE DE LA ANANOVA

Se micșorează calota arctică

Suprafața acoperită de gheață din zonele de dincolo de Cercul Polar s-a micșorat continuu în ultimii patru ani.

Oamenii de știință din Statele Unite spun că suprafața acoperită cu gheață este mai mică din ultima sută de ani. Cercetătorii consideră că, la baza acestui fenomen stă încălzirea globală sau, cel puțin, acest fenomen, este implicat. Ei atenționează că această scădere a suprafeței calotei polare ar putea fi și mai accentuată în anii următori. În septembrie 2005 a fost înregistrat un nou record negativ în ceea ce privește creșterea păturii de gheață arctică și a declarat Mark Serreze de la National Snow and Ice Data Centre.

A fost filmat un calmar uriaș

Pentru prima dată, un calmar uriaș a putut fi filmat în mediul natural, informează BBC. Performanța a fost realizată de doi cercetători japonezi, care au luat imagini ale acestei creaturi gelatinoase, descoperită la 900m adâncime.

Tsunemi Kubodera și Kyoichi Mori au folosit o cameră de filmat subacvatică de mare adâncime, conectată prin cablu la un magnetoscoop aflat pe puntea vasului-stație de cercetare. Sub camera video au atașat un fel de năvod cu o momeală pentru a atrage calmarii. Kubodera și Mori au putut peste 550 de imagini cu calmarii uriași. Imaginile arată calmarii întinzându-și tentaculele, învâluindu-l cabul de legătură și înnoțind în lungul acestuia, încercând să iașă din capcănă. După o oră și 13 minute de la capturare, acesta a reușit să facă o breșă în plasă și să scape.

Spanacul poate face burgerii mai sănătoși

Oamenii de știință consideră că, dacă se adaugă spanac în tocătura pentru produsele de fast-food, această potă devine mai sănătoasă, fără să i se schimbe gustul.

Cercetătorii de la Newcastle University consideră că, adăugând un extract de spanac, numit alginate, ar putea crește cantitatea de fibre din plăcinte, burgeri și prăjituri. Dietele bazate pe fibre includ alături de spanac: pâinea neagră, fructele și legumele. S-a constatat că, la cei care au urmat un astfel de regim, a scăzut incidența bolilor. Cercetătorii consideră că pot folosi produsul și în tratamentul împotriva obezității, deoarece formează un "bulgăre" în stomac care dă senzația de sațietate.

Alginate este deja folosit pe scară largă în industria alimentară ca agent gelifiant.

Se schimbă clima pe Marte?

Imagini noi luate de pe Marte sugerează că suprafața ei este mai activă decât se credea până acum, ceea ce înseamnă că planeta ar putea trece print-o schimbare de climă.

Potrivit BBC, în fotografiile luate de sonda spațială Mars Global Surveyor, lansată de NASA, se pot vedea crăpături și viroaze formate recent. Oamenii de știință ai agenției spun că depozite de dioxid de carbon înghețat din apropierea poliului sud al planetei se reduc, de trei ori consecutiv. Aceste fenomene, considerate specialiști, sunt semnificative ale unei schimbări de climă. Noile văi, care au apărut în aprilie, seamănă cu pantele unei dune de nisip. Forme de relief asemănătoare au fost fotografiate în iulie 2002.

NASA se întoarce pe Lună

NASA dorește să își retrimită astronautii pe Lună în 2018, ca parte a planului de lansare a unei misiuni umane pe Marte.

Agencia spațială dorește să își stabilisească o bază permanentă pe Lună, ca un avansat în eventualele misiuni marțiene. Proiectul, în valoare de 60 miliarde de lire sterline (peste 300 miliarde lei noi, echivalentul a peste 3.000.000 de miliarde de lei vechi) reprezintă prima misiune pe Lună, din 1972, lansată de NASA.

Vehiculul Echipajului de Explorare (Crew Exploration Vehicle) este proiectat să poată înlocui flota de nave spațiale existente, ceea ce înseamnă că astronautii vor călători într-o capsulă care seamănă cu o versiune mai mare ca vechii Apollo, fixată în vârful unei rachete. Aceasta va putea să ducă pe Lună patru astronauti sau să ducă șase astronauti pe Stația Spațială Internațională.

Grupul realizat de

lt. col. Dragoș Anghelache

Sursa: www.ananova.com

GENA APĂRĂRII

Pentru a se apăra de unul dintre atacatorii săi, planta modificată genetic obținută de către Iris Kappers și echipa sa, nu produce pesticide, așa cum face porumbul transgenic Bi. Potrivit celor publicate în revista "Science", în numărul apărut la sfârșitul lunii septembrie, planta atrage un inamic al atacatorului său, care devorează acriaralul erbivor.

Strategia nu a fost inventată în laborator. Ea a fost observată pe parcursul mai multor ani, la anumite plante, precum calosul de Lima sau căpsșul. Atunci când sunt atacate de acarieni tetratrici (Tetranychus urticae), aceste plante produc anumii compuși, care atrag prădătorii acestora. Aceștia sunt tot acarieni, denumiți Phytoseiulus persimilis.

Echipa lui Iris Kappers, biochimistă la Universitatea Wageningen din Olanda, a introdus la planta-model Arabidopsis thaliana genele care permit producerea acestor compuși atractivi. Din întâmplare, cercetătorii au indus producerea unei enzime prezente la cămășii în mitocondriile organelor care furnizează energia celulelor.

Înădă ce enzima este produsă, planta poate fabrica două noi substanțe cu care să atragă "bodguardii" care îi asigură supraviețuirea. Pentru a verifica eficacitatea procedurii, sub ghidajul unei Arabidopsis s-au așezat plante normale și plante modificate genetic. Acestea din urmă au atras 388 de prădători față de 197, cât au atras celelalte.

Lui Kappers și colegilor săi le mai rămâne un mic detaliu de pus la punct:

să facă în așa fel încât planta să nu mai emiță tot timpul compuși atractivi, deoarece riscă să își piardă apărătorii. Cercetătorii încearcă acum să identifice gena care declanșează această producție, în caz de atac.

Gripa: rezistența la tratament este în creștere continuă

Cercetătorii avertizează, în revista medicală "The Lancet", publicată cu trei săptămâni în urmă — citată de către "Science et avenir" — că rezistența virusului gripal la tratamente a crescut rapid în ultimii ani. La nivel global, rata virusului rezistent la două antivirale, amantadina și rimantadina, a trecut de la 0,4% la jumătate anul '90, la 12,3% în 2004. Evoluția este alarmantă, mai ales în Asia. În China, de exemplu, această rată era inferioară proporției de 10% în 2002, dar a ajuns la 58%, în 2003 și la 74%, în 2004.

Fenomenul de rezistență a unui virus la moleculele dirijate împotriva sa este foarte bine cunoscut de către virologii. De aceea, virusurile gripei sunt supravegheate în permanență. Față de amantadina și rimantadina, prescrie de aproape treizeci de ani, rezistențele erau stabile, până în prezent, spun cercetătorii din Atlanta. După examinarea a peste 6.500 de sușe ale virusului H3N2, care revine în fiecare sezon de gripă, cercetătorii au observat o creștere bruscă manifestată în ultimii ani.

Epidemiile de gripă avariă — care au afectat oamenii, pentru prima dată, în 1997, în Hong-Kong — apoi criza SARS, au putut favoriza creșterea rezistenței acestui tip de virusuri. Potrivit microbiologului Yi Guan, de la Uni-

versitatea din Hong Kong, interpetat de agenția de știri Reuters, consumul de antivirale a crescut exponențial în ultimii ani la Hong Kong, unde oamenii erau panicați. Acest specialist în virusul H5N1 atrage atenția în privința unei foliosii abuzive a produsului osceltamivir (Tamiflu), antiviral stocat la această dată în vederea contracarării unei eventuale epidemii mondiale de gripă aviară.

Ală vete proastă publicată de revista "The Lancet": vaccinurile împotriva gripei nu ar fi foarte eficiente la persoanele în vârstă. O meta-analiză făcută de către echipa lui Tom Jefferson concluzionează că vaccinul reduce cu 28% riscul de a suferi de sindromul gripal.

Misiune prelungită pe Marte

Sonda europeană Mars Express a mai câștigat un an de viață marțiană, ceea ce se traduce prin 23 de luni terestre de orbitare în jurul planetei Roșii. O prelungire a misiunii

justificată din prin prin, interesul prezentat de datele transmise de sondă de la începutul lui 2004, precizează Agenția Spațială Europeană (ESA) și descoperirile făcute prin intermediul lui Mars Express. Acest termen este, de asemenea, necesar foliosii lui MARSIS, cele două antene radar ale sondei care au fost desfașurate cu peste un an întârziere.

Camera de luat vederi (HRSC) a lui Mars Express a cartografiat cu înaltă rezoluție 19% din suprafața lui Marte, precizează ESA, iar această operațiune realizată tridimensional și în culori va continua. Prelungirea misiunii va permite noi observații ale variațiilor atmosferice sau a noilor fenomene descoperite de către sondă, precum luminescențele nocturne, ori prima aurora boreală observată pe Marte. Date foarte importante, precum cantitatea de metan prezentă pe Marte, fenomenele vulcanice ori glaciere, pot fi, de asemenea, adăugate.

Navigare Web

Jurnale online

Dacă doriți să vă creați un jurnal online, care să conțină informații de orice tip, de la stiri, până la confesiuni personale, atunci soluția o prezintă **weblog**-ul.

Weblog-ul, cunoscut ca și **blog**, nu este altceva decât un site public unde utilizatorii își pot posta comentariile, punctele de vedere, fotografiile și multe altele. Informațiile introduse sunt automat aranjate cronologic. O traducere a termenului **weblog** în limba română ar putea fi și "jurnal web". Serviciul **Blog** este oferit de multe companii, în general, gratuit.

Ceea ce distinge un **weblog** de o pagină personală este faptul că acesta conține intrări cu comentarii și linkuri spre alte resurse online.

Numele **blogurilor** sunt formate dintr-un cuvânt sau mai multe, dar legate cu "e", semn care va determina caldă spre "e". De exemplu, dacă numele blogului este **jurnal web**, iar firma care oferă serviciul are ca nume

de domeniu **weblog.ro**, sau **blog.ro** atunci calea către el va fi: http://www.weblog.ro/jurnal_web sau <http://jurnal.weblog.ro>.

Pentru a crea un **blog**, trebuie să completați formularele care ajută la identificarea lui și să alegeți un format pentru text.

Weblog-ul a câștigat popularitate și s-a răspândit relativ repede datorită modului extrem de simplu de creare și administrare. Utilizatorii **weblogurilor** nu trebuie să aibă cunoștințe de programare sau cunoștințe speciale de utilizare a rețelei Internet.

Unii analiști americani apreciază că prezența pe Internet vă poate ajuta în carieră. Astfel, unii angajatori, înainte de interviu, caută pe Internet date despre dumneavoastră, iar găsirea **blog**-ului sau a site-ului de prezentare poate crea un avantaj față de ceilalți competitori.

În țara noastră, numărul celor care și-au creat un **blog** a depășit 6.000,

Pagină realizată de

locotenent-colonel Dragoș ANGHELACHE

anghelache.dragos@ortel.ro

potrivit estimărilor făcute de analiștii spațiului Internet românesc și se apreciază că, în câțiva ani, numărul lor s-a ajunsă la câteva sute de mii.

Blogosfera sau totalitatea **weblogurilor** a început să prezinte interes și pentru marile companii. Astfel, celebrul motor de căutare al firmei Google oferă un nou produs (<http://blogsearch.google.com/>) specializat pe căutarea în interiorul **blogurilor**.

Weblog reprezintă o revoluție în editarea articolelor pe web, acestea putând fi realizate gratuit, atât prin e-mail, cât și cu telefonul mobil, prin WAP și SMS.

Încheiere, vă ofer câteva adrese unde vă puteți crea, în câteva minute, un **blog**:

* <http://www.weblog.ro>;

* www.blogger.com;

* <http://spaces.msn.com/>;

Locotenent ing. Cătălin CÂRTEA
cartsea.catalin@ortel.ro

Palatul Cercului Militar Național

Oferta de programe culturale pentru 2005 - 2006

Palatul Cercului Militar Național menține tradiția serilor culturale de joi, anul acesta aducând și unele modificări. Ca și până acum, programul începe la orele 17:15. Au acces personalul militar și civil cu membrii de familie, cadrele militare în rezervă și în retragere, veteranii de război, studenții și elevii militari. Seratele găzduite de Palatul Cercului Militar Național au la bază un program alternativ, care cuprinde: conferințe, vizoproiecții, filme documentare, expoziții, prezentări și lansări de carte și filme artistice. Oferta de programe este structurată pe parturi sechincii: cultura europeană, sărbători și ceremonii militare, educație religioasă și, o nouate, familii celebre bucureștine.

Culturii și civilizații. Itinerare culturale europene.

- 6 octombrie 2005: Conferința Victor SIMION, istoric de artă.
- 6 octombrie 2005: Viena, emblema pe harta culturală a Europei
- 3 noiembrie 2005: Bruxelles, capitală politică a Uniunii Europene.
- 8 decembrie 2005: Prin Paris, pe urmele capodoperelor europene.
- 5 ianuarie 2006: Geneva, oraș al Europei naționale.
- 2 februarie 2006: La Strassbourg, despre Cartă drepturilor omului.
- 2 martie 2006: La Izvoarele civilizației europene: Roma, orașul mureș.
- 6 aprilie 2006: Madridul, punte între culturi și civilizații.
- 4 mai 2006: Români, pe harta culturală a lumii.

Nevoia de credință a omului contemporan. Cuvânt duhovnicesc.

- Conferință: preot Nicolae CONSTANTIN.
- 13 octombrie 2005: Moartea și nemurirea sufletului.
- 10 noiembrie 2005: Paradoxul în ortodoxie.
- 15 decembrie 2005: Mesia.
- 12 ianuarie 2006: Vîsul și vedenia.
- 9 februarie 2006: Păcatul din rostire.
- 9 martie 2006: Sacrali în viața umană.
- 13 aprilie 2006: Partura crucei euhaliști.
- 11 mai 2006: Marii duhovnici: maestri ai iubirii.

Sărbători și ceremonii militare.

- Conferință: colonelul Petru OTU.
- 20 octombrie 2005: Ziua Armatei (25 Octombrie).
- 17 noiembrie 2005: Patronul spiritual al unității.
- 22 decembrie 2005: Sărbătorile creștine ale Crăciunului și ale Anului Nou în tradiția ortodoxă.
- 19 ianuarie 2006: Legământul de credință (Jurământul de credință).
- 16 februarie 2006: Zilele categoriilor de forțe, ale armelor și serviciilor.
- 16 martie 2006: Drapelul și Imnul - două simboluri identitare.
- 20 aprilie 2006: Sub auspiciile viitorului - Ziua Europei, Ziua NATO.
- 18 mai 2006: Ziua Eroilor - elogiu jertfelor supreme.

Familii celebre bucureștine. Familia Minovici.

- Curs de istorie, conferință dr. Adrian MAJURU, istoric.
- 27 octombrie 2005: Originele familiei Minovici.
- 24 noiembrie 2005: Personalitatea lui Mina Minovici.
- 29 decembrie 2005: Personalitatea lui Ștefan Minovici.
- 26 ianuarie 2006: Istoria institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici".
- 23 februarie 2006: Istoria Societății de "salvare" și a primului spital de urgență.
- 27 aprilie 2006: Istoria Muzeului de Artă Națională "Dorotei Nicolae Minovici".
- 25 mai 2006: Personalitatea inginerului Dumitru-Furica Minovici. (D.A.)

Preselecție

Ansamblul de copii "Andantino"

Palatul Cercului Militar Național anunță, printr-un comunicat, că organizează concurs de preselecție pentru completarea ansamblului de copii "Andantino", ce se va desfășura în sala de spectacole a instituției din bulevardul Constantin M. Nr. 1.

Concursul se desfășoară în perioada 24 septembrie - 26 octombrie 2005 în zilele de marți, miercuri și vineri, între orele 16:00-19:00 iar sâmbăta de la 10:00-14:00. Probele de preselecție pentru grup vocal și teatru muzical sunt: dicție, azv muzical și azv ritmic, candidații trebuind să prezinte un cântec și o poezie la alegere. Pentru trupa de mimajatoare, concurențele vor prezenta un scurt dans la alegere (C.D. sau casetă audio). Pentru concurenții admiși, taxa lunară este de 60 lei (600.000 lei vechi). Relații suplimentare pot fi obținute la telefon: 021-411 00 87 sau 0722-433 832 între orele 20:00-22:00 la doamna Michael MATEI.

Ansamblul artistic de copii "Andantino", se precizează în comunicat, are în componența sa copii cu vârste cuprinse între 6 și 12 ani. A fost înființat în anul 2001 și a adunat, până la această dată, trei premii întâi și două premii două. La festivalurile de teatru și muzică usoră pentru copii, Ansamblul "Andantino" a apărut și pe micul ecran și pe ecranul lui Teo TRANDAFIR, "Dăruiești și câștigi" (PRO TV), "Din dragoste" (Antena 1) și în alte emisiuni televizate de posturile: TVRI, TVR2, ETNO TV, TVRM.

Ca urmare a rezultatelor foarte bune obținute, "Andantino" a susținut spectacole în șapte țări: Bulgaria, Grecia, Turcia, Ungaria, Austria, Italia, San Marino.

Renovare la Batalionul 2 Infanterie "Călugăreni"

Începute cu aproape zece ani în urmă și tergiversate din cauza lipsei cronice de fonduri, lucrările de reabilitare ale cazării Batalionului 2 Infanterie "Călugăreni" au început să prindă contur. Astfel, la revenirea din misiune, militarii din batalion bucureștan au avut plăcuta surpriză să găsească o sală de festivități complet renovată de un comandament de unitate ridicat la standard NATO. La acestea se adaugă o serie de lucrări în antrepriză pentru reabilitarea altor spații, unele dintre ele în curs de finalizare.

"Vreau să pun în evidență, mai întâi, pavilionul comandamentului sublinia locotenent-colonelul Manol VĂRVEA, șeful compartimentului Domenii și Infrastructură din comandamentul Corpului 1 Armată Teritorială. "Practic, în momentul de față, clădirea este finisată din toate punctele de vedere, fiind executate o serie de lucrări de modernizare: tavane false, amenajări de grupuri sanitare cu toate utilitățile moderne, zugrăviri în vianam, înămplări PVC. A mai rămas un singur lucru de realizat: să asigurăm mobilier; pentru că, la condițiile create, se pretează un mobilier de tip nou."

În ceea ce privește sala de festivități, cu o capacitate de 120 de locuri, domnul locotenent-colonel VĂRVEA preciza că are caracter multifuncțional (sală de festivități, de briefing, de prezentări, conferințe de presă) la standard NATO, prizații unei unități care face parte dintr-o astfel de structură.

Detășamentul ALTEEA

Se schimbă garda în Bosnia

Vineri, 30 septembrie, s-a desfășurat, pe platoul din fața Batalionului 300 Deserve, ceremonialul militar prilejuit de plecarea în misiune a unui nou contingent de polițiști militari pentru Bosnia-Herțegovina.

Detășamentul are valoarea unui pluton (23 de militari), mai mult de trei sferturi dintre ei având experiența a cel puțin unei misiuni internaționale; mulți dintre aceștia, chiar sub comanda actualului comandant de pluton, căpitanul Florin VLAD. Motivul acestuia, subunitatea va acționa în cadrul unității de poliție integrată, aflată sub comanda italiană, îndeplinind misiuni de patrulare, de pază a campului, și de culegere de informații în zona de responsabilitate care se întinde în Bosnia-Herțegovina și Kosovo.

Plutonierul major Valeriu BOATĂ este comandant de grup și este ultima promoție (1993) de cercetași țară parcurse în dispozitivul mameiului. Este la a patra misiune externă (Anșura 1996, Albania 1997, 2003 Bosnia-Herțegovina), fiind astfel unul dintre

"Urmează ca anul viitor să includem în Programul de achiziții al Centrului 2 Întreținere Reparații Curente și Exploatare Cazării (C. 21 IRCEC) sistemul de jaluzele verticale. Atunci comandamentul va fi, în sfârșit, la nivelul cerințelor actuale" și, am spune noi, normale.

Lucrările în antrepriză se execută prin grupă C. 21 IRCEC - structura de specialitate de bază de execuție a Corpului 1 Armată Teritorială - și constau în amenajări interioare și exterioare la infirmerie și la centrala termică. "Aceste lucrări, prezenta locotenent-colonelul VĂRVEA, vizează refacerea acoperișului clădirii, înlocuirea cu gresie și cu faianță, zugrăviri, vopsitorii. La centrala termică executăm reparații la un cazan PAF-18, cu care vom realiza încălzirea în clădirile din cazarmă. Va fi pus în funcțiune până la începerea perioadei reci".

"Accasta este, pentru noi, o împlinire a muncii depuse de ofițerii constructori, de salariații civili: tâmplari, zugravi, vopsitori, care au contribuit la realizarea acestor lucrări" încheia domnul locotenent-colonel. Toate acestea, completa domnul său, în condițiile vitrege ale personalului redus numeric, ale lipsei cronice de fonduri și materiale și a cercințelor tot mai ridicate pentru că, vorba românului: "Obrăzul subțire (din NATO) cu chealuță (de la buget) se ține!". (D.A.)

face față cerințelor din Bosnia-Herțegovina. Chiar dacă sunt la prima misiune, nu mă tem și nu plec că vor fi probleme".

Înainte de încrederea în misiune pluton a executat o perioadă de pregătire de patru luni, care s-a desfășurat la Pitești, Turda și în cazarma Batalionului 300 Deserve.

Locotenent-colonel

Dragoș ANGHIELACHE
anghelache.drago@forter.ro

"O teză de excepție!"

În Aula Magna a Academiei Tehnice Militare, vineri, 7 octombrie 2005, începând cu ora 15:00 (după o întârziere de un ceas), colonelul inginer Florin PREDA a susținut, public, teza de doctorat, structurată pe 8 capitole, cu tema "Contribuții la optimizarea parametrilor constructivi și funcționali ai sistemelor de evacuare la motoarele cu ardere internă".

O temă banală, la prima vedere, dar când afli căte calcule de analiză matematică și căte formule de mecanica fluidelor s-au aplicat experimental științifice derulate de-a lungul celor 4 ani de studiu și verificări, ajungi la concluzia că nu cunoaștem nimic din aceste fenomene care au loc în actualul nostru echipament.

Comisia care a acordat titlul științific de doctor în științe ingineresti a fost formată din: general de flota aeriană profesor universitar dr. ing. Jan GAVRILA, comandantul Academiei Tehnice Militare; contraamiralul de flota aeriană profesor universitar dr. Ion Ioan IONESCU; profesor universitar dr. ing. Constantin BRĂTIANU; profesor universitar dr. ing. George Alexandru RADU și colonel profesor universitar dr. ing. Vasile NĂSTĂSESCU.

Profesor universitar dr. ing. George Alexandru RADU de la Universitatea din Brașov, susține în referatul său: "această teză este o donau sau a treia care abordează acest domeniu în ultimii 20 de ani" cu un "conținut profund și bogat" și "contribuie la creșterea performanțelor energetice ale motoarelor cu ardere internă și creșterea puterii specifice adăugând și reducerea consumului". Tot profesorul RADU adăuga că: "O teză de doctorat este un fapt prezentat, deși public, și în unele sesiuni științifice internaționale". Colonelul profesor universitar dr. ing. Vasile NĂSTĂSESCU afirma că: "teza prezentată este una de excepție și rezolvă o parte a ecuației probleme complexe (evacuarea gazelor n.r.) și insuficient tratată".

Cdt. ATM gl. fl. aer. prof. univ. dr. ing. Jan GAVRILA, înainte de a propune acordarea titlului științific de doctor, a ținut să precizeze că teza prezentată "a fost analizată de către 27 de specialiști și a fost apreciată pentru modul în care încearcă să rezolve o parte din problemele domeniului".

Locotenent-colonel Ion PAPALET

Brigada 1 Logistică

Pregătiri pentru Ziua Armatei

În întâmpinarea zilei de 25 Octombrie, Brigada 1 Logistică, împreună cu Cercul Militar Pitești, pregătesc o serie de activități care au menirea de a reaminti ploștenilor însemnătații acestei date pentru conștiința nației române.

În plan sportiv, marea unitate vine cu un element specific, conștient de participarea la concursul național de radioamatoriism "Cupa 25 Octombrie", ce se va desfășura în data de 16 a lunii, care se adaugă celor de șah, fotbal și atletism. Activitățile culturale vor începe pe data de 17, cu vernisajul expoziției de carte "Armata oglindită în literatură română", găzduită de Cercul Militar Pitești, și vor continua cu

o masă rotundă în data de 19, un itinerar istoric, pe 20 octombrie, ce își propune să scoată în evidență "Faptele de luptă, de glorie și biruință săvârșite la ceas de câmpuri pentru ființa națională de către militarii din garizoana Pitești", urmat de un spectacol dedicat Zilei Armatei, susținut de formațiile Cercul Militar, care va fi transmis de postul de televiziune local "Alpha".

Simponzul cu tema "25 octombrie - Ziua Armatei României" din data de 24 și ceremonii organizat de Garizoana Pitești la data de 25 ale lunii vor încheia o săptămână plină de activități culturale și sportive.

Maior Vasile RUSU